

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 12. června 2024 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jaroslavy Bartošové a přísedících Ing. Moniky Francové a Oldřicha Ševčíka

takto:

Obžalovaný

V. Š., narozen XXXXX, trvale bytem náměstí XXXXX, t.č. ve vazbě ve Vazební věznici XXXXX,

je vinen, že

dne 11. 8. 2023 kolem 14:00 hod. jednal tak, že bez souhlasu a vědomí oprávněné uživatelky Z.B., narozené XXXXX, si nejdříve blíže nezjištěným způsobem otevřel uzavřené dveře od bytu číslo XXXXX v přízemí bytového domu na adrese XXXXX, následně do bytu vstoupil a vyčkával zde jejího příchodu, a když po 14:00 hod. poškozená Z. B. vešla do předsíně bytu, zavřela vstupní dveře ihned ji fyzicky napadl tak, že ji nejdříve 1krát udeřil paličkou na maso zabalenou v igelitovém sáčku do levé části hlavy nad okem, chytil ji za ramena, strhl ji na zem, kam poškozená upadla na levý bok svého těla, zde ji ještě rukama přitlačil k zemi a krátce držel, když jej poškozená vyzvala se slovy „V. přestaň, , co jsem ti špatného udělala“ krátce ji pustil, ale když se poškozená začala zvedat ze země, znovu ji fyzicky napadl tak, že ji udeřil nejméně 1krát blíže nezjištěným předmětem do pravé strany temene týlní krajiny vlasaté části hlavy, a následně se vzdálil z předsíně do kuchyně, čehož poškozená Z.B. využila, vyběhla z bytu před dům i s kabelkou šedivé barvy, v níž měla

peněženku s osobními doklady, včetně platební karty k bankovnímu účtu, avšak obžalovaný vyběhl za ní a nedaleko od vstupních dveří do domu ji znovu fyzicky napadl tak, že ji nejdříve zezadu chytil za ramena, srazil ji na zem, kde ji rukama chytil za čelist a silně tlačil až poškozené zlomil zubní protézu, poté vytáhl z kapsy svých krat'asů kuchyňský nůž s černou střenkou a délkou čepele cca 13 cm, který krátce předtím odcizil v bytě poškozené, tento nůž přiložil k pravé straně jejího obličeje a probodl jí tvář směrem k dolní čelisti, poté ji opakovaně bodl do krku a také jí způsobil poranění na levém rameni, což opakovaně doprovodil slovy „dej mi kartu, jinak tě zabiju“, a proto poškozená Z. B., z obavy o svůj život, vydala obžalovanému celou kabelku i s peněženkou, z níž obžalovaný vytáhl platební kartu č. XXXXX k bankovnímu účtu č. XXXXX, vedenému u peněžního ústavu Poštovní spořitelna – ČSOB, a. s. na jméno poškozené Z.B. a vyzval poškozenou, aby mu sdělila PIN kód k této kartě, poškozená však, vzhledem ke svému zranění, již nebyla schopná mluvit, a proto mu číselný kód ukázala na prstech své ruky, avšak záměrně nesprávně, po převzetí platební karty a informace o číselném PIN kódu, zanechal obžalovaný poškozenou Z. B., zraněnou a krvácející, na místě a odešel k bankomatu ČSOB 8041, Břeclav, ulice 17. listopadu 30, terminál S1AW8041, kde se téhož dne, tj. 11. 8. 2023 ve 14:45:00 hod. a 14:45:19 hod. pokusil vybrat vždy částku 8.000 Kč, avšak z důvodu zadání špatného PIN kódu byly obě transakce zamítnuty, bezprostředně poté, cca ve 14:45 hod. byl obžalovaný na místě zadržen hlídkou Policie ČR, tímto jednáním způsobil poškozené Z.B., narozené XXXXX,;

- vícečetná bodnořezná poranění krku, kdy v jednom případě bodný kanál sahal až k průdušnici,
- bodnořeznou ránu na pravé straně obličeje směřující k dolní čelisti,
- škrábacovou oděrku ukončenou hlubší oděrkou v oblasti levého ramene,
- tržně zhmožděnou ránu s okolním sedřením levé části čela a oděrku s krustou v temenně týlní krajině vlasaté části hlavy,

přičemž vzhledem k lokalizaci poranění, kdy byl třikrát zasažen krk a jednou pravá tvář, mohlo dojít k protnutí velkých cév (tepna – krkavice, krční žíla), které je provázeno masivním těžko stavitelným krvácením a v případě protnutí žíly může dojít ke vzduchové embolii a při protnutí průdušnice může dojít k aspiraci krve s udušením, eventuálně k trvalému poškození mozku, v obličeji pak hrozil vznik nevratného poškození smyslového orgánu – oka, když očníci mohl nástroj proniknout i do lebeční dutiny a zasáhnout pro život důležitý orgán a dále tupým mechanismem, tj. úderem do oblasti čelní krajiny paličkou na maso mohlo dojít, při větší dopadové intenzitě, ke vzniku vpáčené zlomeniny čelních kostí a nitrolebním poraněním – zakrvácení pod mozkové obaly, zhmoždění mozku, avšak pouze díky shodě okolností a náhod nedošlo k poranění okamžitě smrtícímu bez možnosti záchrany života poškozené Z. B.,

tedy

- neoprávněně vynikl do obydlí jiného a neoprávněně tam setrval a překonal přitom překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí
- dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu spočívajícího v tom, že úmyslně po předchozím uvážení jiného usmrtí a získá tak majetkový prospěch, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo.
- sobě bez souhlasu oprávněného uživatele opatřil platební prostředek, který umožňuje výběr hotovosti nebo převod peněžních prostředků a který náleží jinému,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

tím spáchal

- přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku
- zločin vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. j) trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku
- přečin neoprávněného opatření padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku.

Za to se odsuzuje

podle § 140 odst. 3 trestního zákoníku a § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání

18 (osmnácti) let.

Podle § 56 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice **se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 101 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku se vyslovuje ochranné opatření – zabrání věci, a to 1 ks kuchyňského nože s černou střenkou a délkou čepele cca 13 cm.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se obžalovanému ukládá povinnost zaplatit poškozenému subjektu Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, regionální pobočka Brno, pobočka pro Jihomoravský kraj a kraj Vysočina, IČO: 41197518, Brno, Benešova 10, majetkovou škodu ve výši 103.635 Kč.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená Z. B., narozená XXXXX, trvale bytem XXXXX, ulice XXXXX, odkazuje s uplatněným nárokem na náhradu škody a nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávní.

Odůvodnění:

1. Státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Brně podal **dne 7. 2. 2024** u zdejšího soudu **obžalobu** na V. Š., v níž mu kladl za vinu spáchání zločinu vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. 1) trestního zákoníku spáchaný ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku a přečinu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku. Skutkovou podstatu žalovaných trestných činů měl V. Š. naplnit tím, že *dne 11.8.2023 v době okolo 14:00 hod., ve městě Břeclav, na ul. XXXXX, nezjištěným způsobem, bez souhlasu oprávněného uživatele, tedy poškozené jménem Z.B., vnikl do bytové jednotky č. XXXXX, kde setrval až do příchodu užívatelky bytu, kterou po vstupu do před síně bytu fyzicky napadl za použití paličky na maso, kterou poškozenou udeřil do levé části čela nad okem, což vedlo k pádu poškozené na zem na levý bok, tohoto V.Š. využil a poškozenou přitlačil k zemi a jelikož nic neříkal, tak mu poškozená řekla: "V. přestaň, co jsem Ti špatného udělala", tehdy poškozenou pustil a jak se začala zvedat, tak ji udeřil skleněnou lahví do pravé strany temně-týlní krajiny vlasaté části, došlo k pádu poškozené na zem do polohy v ležě, a když se po této ráně na chvíli vzdálil, využila poškozená jeho nepozornosti, postavila se a začala z bytu utíkat, se současným voláním o pomoc, takto vyběhla až před dům, tam ji dostihl a úchopem v oblasti ramen ji povalil na zem, na zemi ji chytil za čelist a tuto ji*

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

stlačoval takovou silou, až došlo k poničení zubní protézy, nato vytáhl z kapsy kalhot kuchyňský nůž s délkou ostří 13 cm, který vědomě přiložil poškozené k pravé straně obličeje a v této části obličeje ji trávě probodl směrem k dolní čelisti a následně kuchyňským nožem opakovaně bodl poškozenou do oblasti kerku a způsobil jí poranění na levém rameni, což doprovodil slovy: "Dej mi peníze, jinak Tě zabiju", a proto mu poškozená předala svoji kabelku, ze které vyndal její peněženku, ve které se nacházela kartička zdravotní pojišťovny VZP, karta na stravenky se zůstatkem cca 2.000 Kč, platební karta Poštovní spořitelny - ČSOB č. XXXXXX, osobní písemnosti a věrnostní karty, se současným požadavkem na sdělení PINU k platební kartě, který mu poškozená ukázala posunkem na prstech, neb nebyla schopna mluvit, nato i s peněženkou odešel opět do bytu poškozené, čehož poškozená využila a z místa utekla, kdy z bytu poškozené ještě odcizil bílý mobilní telefon značky SAMSUNG GALAXY A13, typ GH90-67184E v hodnotě 4.690 Kč, nezjištěného výrobního čísla a do kapsy své mikiny značky EVERLAST, kterou na místě v koupelně bytu při odchodu zapomněl, přichystal k odcizení v krabici uložené světle růžové neznačkové hodinky s bílými kamínky na pásku v hodnotě cca 500 Kč, načež z bytu utekl a s odcizenou platební kartou Poštovní spořitelny se přemístil k bankomatu ČSOB 8041 Břeclav, 17. listopadu 30, terminál S1AW8041, ze kterého se opakovaně pokusil dne 11.8.2023 v 14:45:00 a v 14:45:19, za použití odcizené platební karty vybrat finanční částku ve výši 8.000 Kč, která mu z důvodu chybné autorizace nebyla vyplacena, čímž způsobil poškozené osobě Z. B., nar. XXXXXX vícečetná bodnořezná poranění kerku, bodně řeznou ránu na pravé straně obličeje, směřující k dolní čelisti, tržně zhmožděnou ránu s okolním sedřením v levé části čela, škrábancovitou oděrku - ukončenou hlubší oděrkou v oblasti levého ramene až paže a oděrku s krustou v temně tylní krajině vlasaté části, kdy vzhledem k lokalizaci poranění (kerk a obličej) nedošlo pouze díky shodě náhod k poranění okamžitě smrtícímu, bez možnosti záchrany života a dále finanční škodu v částce cca 6.890 Kč a poškozené společnosti Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, IČO: 411 97 518, se sídlem Orlická 2020/4, Praha 3-Vinohrady, finanční škodu za lékařské ošetření předběžně ve výši 103.635 Kč.

2. Krajský soud v Brně, jako soud nalézací, provedl u hlavního líčení dne 16. 4. 2024 a 16. 5. 2024 veškeré dostupné důkazy. U hlavního líčení dne 12. 6. 2024 vyhlásil tento rozsudek.

A/Skutková zjištění

3. **Obžalovaný V. Š.** vypovídal u hlavního líčení dne 16. 4. 2024 fakticky shodně jako v přípravném řízení dne 18. 10. 2023 (č. l. 147 a násl.), byť tehdy odmítl odpovídat na otázky procesních stran. Pro úplnost lze podotknout, že v rámci první výpovědi v přípravném řízení dne 12. 8. 2023 (č. l. 145 a násl.), obžalovaný využil svého práva a ve věci odmítl vypovídat. U hlavního líčení obžalovaný uvedl, že s obžalobou nesouhlasí, protože tak, jak je podána, se to nestalo. Na svoji obhajobu uvedl, že přišel za poškozenou, aby si s ní pouze normálně promluvil, protože ona od doby, co před třemi lety od ní odešel, neustále vyvolávala jemu, jeho manželce, psala urážlivé SMS zprávy apod. Dne 11. 8. 2023 k ní rozhodně nepřišel proto, aby jí ublížil, natož aby ji zabil. Kolem druhé hodiny odpoledne nejdříve před domem zazvonil na její zvonek, když mu nikdo neodpovídal, zůstal před domem stát a asi po 10 minutách ho do domu pustil soused. Obžalovaný přišel k bytu poškozené, zde znovu zazvonil, a protože mu nikdo neodpovídal, tak čekal. Poškozená přišla řádově za pět a sedm minut a on jí přímo řekl, že by si s ní rád promluvil. Poškozená otevřela dveře, šla do svého bytu a obžalovaný šel za ní, když zůstal stát v předsíni. Zde se jí snažil říct, aby přestala volat, vymýšlet si a bezdůvodně urážet jeho ženu. Zpočátku se bavili normálně, poté poškozená začala zvyšovat hlas, začala urážet manželku obžalovaného a údajně se jej dokonce ptala, zda chce nějaké peníze. Obžalovaný to, podle svého tvrzení, odmítl s vysvětlením, že chce, aby byl klid. Poškozená přesto z kabelky, kterou měla na rameni, vytáhla peněženku, hodila ji po obžalovaném a řekla mu, aby si vzal peníze. Obžalovaný tvrdil, že peněženku vzal a položil na skříň na chodbě. V průběhu tohoto konfliktu poškozená údajně vytáhla víno, které měla ve své kabelce a snažila se jej touto láhví napadnout. Obžalovaný uhnul, láhev se rozbila, ale hrdlo od lahve zůstalo v ruce poškozené. Obžalovaný ji proto žduchl, což sám potvrdil, a to tak, že poškozená upadla na zem. Podle jeho názoru si právě v této fázi rozbila čelo, protože když vyskočila, začala jí z čela téct krev. Vzápětí poškozená vběhla do kuchyně, a když se vrátila rozzuřená zpět, držela v ruce nůž a chtěla

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

obžalovaného bodnout. Obžalovanému se však podařilo zachytit její ruku, ale vzhledem k mokré podlaze oba upadli na zem. Zde se obžalovaný znovu snažil nůž poškozené sebrat, což se mu podařilo, ale poškozená si vzápětí stoupla, vyběhla ven. Obžalovaný tvrdil, že v tomto okamžiku položil nůž na skříň v předsíni vedle peněženky a vyběhl za poškozenou před dům. Viděl, že je poškozená zraněná na čele nebo na hlavě, protože měla obličej od krve, ale opakovaně rozhodně popřel, že by si všiml, že byla poškozená zraněná na krku. To vysvětlil tím, že to ani nemohl vědět, neboť před domem vlastně čupěl nad poškozenou a snažil se jí říct, aby šla dovnitř, že jí hlavu ošetří. Nakonec poškozenou nechal před domem, šel do bytu pro ručník, aby ji mohl ošetřit, ale když se vrátil, poškozená tam nebyla. Do bytu šel znovu proto, aby ručník vrátil. V této fázi si všiml peněženky na polici v bytě poškozené, kterou vzal a současně vzal i nůž, který byl na peněžence položený. Proč tento nůž vzal, však obžalovaný sám v rámci své spontánní výpovědi nedokázal vysvětlit, ale potvrdil, že jej vhodil do první popelnice, která byla nedaleko od bytového domu. Poškozená před domem nebyla a on sám viděl, že má špinavé triko, proto se zastavil u řeky Dyje, triko vyhodil do řeky, stejně jako peněženku, z níž ovšem předtím vytáhl kartu k bankomatu. Následně šel směrem k bance, ale ještě si koupil nové triko. Na svoji obhajobu obžalovaný uvedl, že sice zkoušel kartu v bankomatu, ale rozhodně nechtěl vybrat peníze z účtu obžalované. PIN kód k této platební kartě znal ještě z doby, kdy bydlel s poškozenou ve společné domácnosti. Je pravdou, že vložil kartu do bankomatu, zadal tam PIN kód a objevil se mu zůstatek na účtu. Potom zřejmě ještě něco mačkal na bankomatu, ale žádné peníze nevybral, kartu z bankomatu vytáhl a vyšel ven. Před bankou byl zatčen.

K dotazu soudu obžalovaný uvedl, že vstoupil do domu a čekal před bytem poškozené i přesto, že na domovní zvonek nikdo nereagoval a stejně tak mu nikdo neotevřel, když zvonil před bytem. Věděl ovšem, že v té době měla poškozená přijít z práce, protože jednak znal její denní režim z doby, kdy spolu žili, a také téhož dne se ještě zastavil na vrátnici pekárny, kde poškozená pracovala a ptal se vrátného, zda je poškozená ještě v práci. Vrátný mu potvrdil, že už asi odešla. Důvodem jeho setkání s poškozenou bylo, že mu asi dva dny před touto událostí volala, opět si něco vymýšlela. V minulosti mu posílala různé SMS zprávy, buď na jeho číslo, které měl dřív, nebo na číslo jeho manželky. Když si změnil telefonní číslo, poškozená údajně získala jeho nové telefonní číslo od kamaráda obžalovaného R. H., který však již zemřel. Obžalovaný potvrdil, že na policii neohlásil, že jeho samotného nebo jeho manželku poškozená takto neustále obtěžuje. K dotazu soudu rovněž obžalovaný potvrdil, že poškozená otevřela dveře od bytu, kam sama vstoupila, ale přímo obžalovaného nevyzvala, aby šel do bytu za ní ani neudělala žádné gesto, například rukou, kterým by mu nabídl, aby do bytu šel. Sám však do bytu vešel, ale vstoupil pouze do chodby, kde byl celou dobu. Současně potvrdil, že sám zavřel dveře od bytu. Nikdy v minulosti poškozené neublížil a i tentokrát se s ní chtěl pouze normálně o problémech bavit. To byl také důvod, proč nejenže zavřel dveře, ale nevzal si s sebou žádného svědka. První cca tři minuty rozhovor mezi nimi probíhal v klidu, potom se však vyhrotil. Poškozená mu dokonce nabízela peníze, ale on jí tvrdil, že za ní nepřišel pro peníze, ale pouze proto, že už chce mít klid. Obdobně jako v přípravném řízení, také u hlavního líčení obžalovaný tvrdil, že poškozená vytáhla ze své kabelky lahev s vínem a chtěla jej uhodit. Lahev se však rozbila o zeď nebo o futra, protože obžalovaný uhnul. Sám však potvrdil, že poškozená je podstatně nižšího vzrůstu a výškou dosahuje asi pod jeho bradu. Lahev s bílým vínem se roztránila, protože dopadla na zem, kam se i víno rozlilo. Podle odhadu obžalovaného je předsíň bytu, v němž mezi nimi k tomuto incidentu došlo, velká asi 1,5 x 1,5 metru. Na svoji obhajobu dále uvedl, že neustále přemýšlí nad tím, proč v tento okamžik z bytu poškozené neodešel a současně potvrdil, že v tento okamžik do poškozené žduchl, zřejmě do jejího hrudníku. Poškozené podjely nohy, na mokré podlaze spadla zřejmě na bok a rozbila si čelo. Podle názoru obžalovaného si čelo mohla poradit jediné pádem na dlažbu. Když padala na zem, měla však v ruce pořád hrdlo od láhve. Když si stoupla nebo spíš vyskočila už tento střep od lahve v ruce neměla, ale obžalovaný viděl, že jí začíná téct z hlavy krev. Poškozená šla do kuchyně pro nůž, což v tento okamžik obžalovaný nevěděl. Když se vrátila zpět do předsíně, měla v ruce kuchyňský nůž, z něhož obžalovaný viděl pouze ostří o délce asi 10-20 cm. Aniž by poškozená něco řekla, hned tímto nožem na Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

obžalovaného zaútočila. On sám nedokáže říct, jestli nůž zvedla, nebo jestli útočila bokem. V tento okamžik stála vlastně kousek od obžalovaného. Rozmáchla se pouze jednou, protože ji obžalovaný chytil za předloktí a snažil se jí tuto ruku s nožem vyvrátit. Přitom oba spadli na zem, kde obžalovaný pořád držel ruku poškozené, v níž měla nůž. Kdy jí nůž vykroutil již s odstupem času nedokáže říct. Poškozená se totiž otočila na bok a on byl také na boku. Když poškozená nůž pustila, zřejmě díky tomu, že ji kroutil rukou, nůž zůstal na zemi. Obžalovaný, podle svého tvrzení, nijak nebránil poškozené v tom, aby se postavila, protože nůž v ten okamžik již neměla. Obžalovaný vzal nůž, položil ho na skříňku v předsíni, kde již byla peněženka. Poškozená si otevřela dveře z bytu a vyběhla ven. Obžalovaný šel z bytu za ní proto, že věděl, že je zraněná na obličejí a chtěl ji ošetřit. Poškozenou doběhl na dvore před vchodem do domu, kde ona údajně stála. Sám neví, jestli na něj čekala.

K další části konfliktu, který se odehrál před domem, obžalovaný uvedl, že chytil poškozenou za ramena zepředu, ale přesto, jak sám tvrdil, neviděl, že by byla zraněná na krku. Viděl pouze její zranění na hlavě. Následně si oba čupli vedle sebe a zřejmě to bylo proto, že poškozené nebylo dobře. Obžalovaný současně připustil, že poškozená před ním couvala, když ji držel za ramena. I zde mezi nimi probíhal nějaký dialog o tom, co který z nich dělá a proč. Obžalovaný zcela vyloučil, že v okamžiku, když si oba tzv. čupli, poškozenou ještě nějak držel. Vzápětí nato uvedl, že on sám byl vlastně v podřepu, poškozená asi seděla, ale on se jí už nedotýkal. Nabízel poškozené, že jí umyje hlavu, což ona odmítla. Obžalovaný přesto šel zpět do bytu pro mokrý ručník. Když se vrátil před dům, poškozená tam už nebyla. Rozhodl se proto vrátit ručník do bytu. Když znovu přišel do bytu, odložil zde ručník a současně z bytu vzal peněženku i nůž, který byl na peněženke. Jemu samotnému nedává logiku to, proč nůž vzal i s peněženkou. Obžalovaný současně potvrdil, že vzápětí potom nůž hodil do popelnice. Klíče od bytu sice neměl, ale byt za sebou zabouchl. Poškozenou se sice snažil na ulici hledat, ale nikde ji nenašel. Když přišel k řece Dyji, vyhodil do vody svoje tričko a také peněženku, z níž předtím vytáhl platební kartu od bankomatu od účtu poškozené. V další části výpovědi uvedl, že sám vlastně nerozumí tomu, proč hodil do řeky peněženku i s kartičkou zdravotní pojišťovny poškozené, kterou poškozená, podle jeho předchozího tvrzení, potřebovala, aby mohla být ošetřena. Kde je nejbližší bankomat věděl z doby, kdy s poškozenou žil ve společné domácnosti a do bankomatu chodil. Z tohoto důvodu také znal PIN od její platební karty. Cestou k bankomatu si koupil triko. V této části jeho výpověď koresponduje s vyhodnocenými **výsledky kamerového záznamu** z interiéru prodejny textilu na adrese Břeclav, U stadionu 2 (čl. 428 včetně CD nosiče). Bankomat je asi 100 m od této prodejny. K závěrečné části skutkového děje obžalovaný potvrdil, že kartu skutečně dal do bankomatu, zadal PIN, aby zkusil zjistit, jaký má poškozená na účtu zůstatek. Údajně viděl, že tam má asi 11.000 Kč. Obžalovaný tvrdil, že z bankomatu žádné peníze nevybral proto, že peníze poškozené vzít nechtěl. Bezprostředně poté, co od bankomatu v bance vyšel, byl zatčen hlídkou policie.

V závěru své výpovědi obžalovaný opět zcela jednoznačně popřel napadení poškozené Z. B., které je popsáno v obžalobě, ale také potvrdil, že osobně neviděl, že by ji napadl někdo jiný.

K dotazu státního zástupce obžalovaný potvrdil, že v bytě poškozené skutečně zapomněl svoji mikinu. Odložil si ji hned, jak přišel do bytu, a to tak, že ji hodil směrem do koupelny. Svoje jednání vysvětlil tím, že bylo teplo a mikinu měl v ruce. V mikině měl pouze svoji nabíječku, a to v kapse. Sám nedokáže vysvětlit, jak se do kapsy mikiny dostaly další věci. Stejně tak nedokáže vysvětlit, jak je možné, že bylo zachyceno nejméně devět telefonických komunikací mezi ním a poškozenou krátce před incidentem, z čehož osmkrát měl volat obžalovaný poškozené. V podrobnostech se nedokáže k těmto **Výpisům z telekomunikačních hovorů** (č. l. 399-403) vyjádřit, protože neví, k jakým číslům se vztahují. Opakovaně pak setrval na tom, že zranění na krku poškozené neviděl. K dotazu obhájce obžalovaný znovu popřel, že by poškozenou vyzval slovy „dej mi peníze, jinak zabiju“, jak je uvedeno v obžalobě.

4. Zásadním přímým důkazem byla **svědecká výpověď poškozené Z.B.**, která byla rovněž vyslechnuta u hlavního líčení dne 16. 4. 2024 a v zásadních směrech vypovídala zcela shodně jako v přípravném řízení (č. l. 153). Poškozená nejdříve sama v rámci své spontánní výpovědi uvedla, že v pátek 11. 8. 2023, když šla z práce, byla na policii, aby udělala oznámení na obžalovaného, z něhož měla strach, protože celý týden chodil vedle jejích oken. Když otevřela dveře od bytu a vstoupila tam, obžalovaný vyskočil z kuchyně a napadl ji. Poškozená jednoznačně potvrdila, že viděla, jak v tento okamžik má obžalovaný v ruce dřevěnou paličku na maso zabalenou do sáčku. Touto paličku ji udeřil do levé části čela, potom ji hodil na podlahu a na její slova, co dělá, aby toho nechal apod., nijak nereagoval. Když se poškozená začala zvedat, dostala silný úder z pravé strany. Opakovaně uvedla, neviděla, čím byla v tento okamžik skutečně udeřena. Následně šel obžalovaný do kuchyně a jí samotné se podařilo vstát, vyběhnout z bytu, křičet o pomoc, i když marně, a doběhnout až před dům. Obžalovaný však vyběhl za ní. Před domem ji chytil a srazil tak, že upadla opět na levou stranu těla. To se odehrálo někde poblíž u stromu, který je u vstupních dveří. Následně obžalovaný poškozenou chytil za čelist, a to tak silně, až jí zlomil zubní protézu. Poškozená opět zcela jednoznačně uvedla, že v tento okamžik viděla, jak obžalovaný vytáhl z kapsy kalhot nůž, nic neříkal, jen se na ni díval a mlčel. Vzápětí ji bodl asi dvakrát do pravé tváře. Poškozená sama byla v takovém šoku, že nebyla schopná tento útok blíže specifikovat. Potvrdila však, že ji obžalovaný ještě řízl do krku na levé straně i na pravé straně a vyzval ji, aby mu dala bankovní kartu. Obžalovaný, podle vyjádření poškozené, věděl, že 11. dne v měsíci má výplatu a také věděl, že má bankovní účet u ČSOB. Poškozená už nebyla schopná mluvit, mlčela, a proto jí obžalovaný výslovně řekl, že pokud mu bankovní kartu nedá, tak ji zabije. Ze strachu mu proto předala svoji kabelku, z níž obžalovaný vytáhl její červenou peněženku a podíval se, jestli v ní je bankovní karta. Následně se zeptal poškozené, jaký je PIN kód k této kartě, ale poškozená, jak znovu opakovala, byla v takovém šoku, že nemohla mluvit. PIN kód mu tedy neřekla. Obžalovaný ji vyzval, aby mu PIN kód ukázala na prstech, což poškozená udělala, ale záměrně mu ukázala nesprávný PIN kód. Vzápětí na to obžalovaný vstal a nechal poškozenou ležet na zemi. Když odešel, poškozená vstala, přišla k oknu od bytu souseda, na které zabouchala. Sousedovi řekla, aby zavolał policii, že šel obžalovaný zřejmě do jejího bytu. Sama však ihned běžela přímo na policii, která je nedaleko. Právě v okamžiku, když přišla k policejní stanici, vyšli ven dva policisté. Ještě než před nimi zakrvácená upadla, stačila jim říct, že jí obžalovaný vzal klíče, pořežal jí a chce vybrat peníze z jejího účtu. Vzápětí na to omdlela. K dotazu soudu poškozená vysvětlila, že smlouvu na podnájem tohoto bytu měla pouze ona sama. Obžalovaný se asi v roce 2021 ze společné domácnosti odstěhoval. Důvodem bylo to, že neměl normální práci, nepřinášel žádné peníze. Sama rozhodně neměla po těchto zkušenostech v úmyslu s ním partnerský vztah jakkoliv obnovit. I nadále spolu komunikovali, ale to pouze na úrovni známých. Obžalovaný ji příležitostně navštěvoval a půjčoval si od ní peníze. Poškozená měla také důvodné podezření, že když u ní přespál 28. 7. 2023 odcizili jí částku 3.600 EUR, a proto také udělala trestní oznámení. Obžalovaný totiž toho dne znovu přišel k ní do bytu kolem 17.00 hodiny večer, stěžoval si a brečel, že se pohádá s manželkou, že je na ulici a požádal poškozenou, aby u ní mohl alespoň jednu noc přespát. poškozená sama s tím nakonec souhlasila, ale dne 1. 8. 2023 zjistila, že jí tyto peníze byly odcizeny.

Za významné považuje nalézací soud vyjádření poškozené k možnostem vstupu do jejího bytu. Poškozená Z. B. uvedla, že když obžalovaný přestal v bytě bydlet, klíče jí skutečně vrátil. Dveře od bytu jsou však rozbité, takže ona sama byt zavírá pouze tím, že bouchne dveřmi, které klíčem nezamyká. Do bytu se dá vstoupit jednoduše tak, že se do dveří bouchne a dveře se otevrou. Vzhledem k tomu, že obžalovaný s ní v tomto bytě bydlel asi pět let, věděl, jak se s dveřmi zachází, aby se do bytu dostal.

K dotazu soudu poškozená opětovně potvrdila všechny rozhodné okolnosti skutkového děje, které v některých případech také detailně rozvedla a specifikovala. Znovu uvedla, že když vstoupila do předsíně svého bytu obžalovaný na ni vyskočil z kuchyně. Sama nevěděla, že v bytě je. Vzápětí na Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

to, když stáli proti sobě, tak ji jedenkrát udeřil paličkou na maso, která byla zabalená do igelitového sáčku. Poškozená dokonce ukázala místo, kam ji obžalovaný udeřil, a to na čelo v levé horní části vlasaté části hlavy. Obžalovaný ji ihned hodil na zem, držel ji rukama. Sama upadla na levý bok. Obžalovaný ji také držel za rameno, přitlačil ji k zemi. Vzápětí na to ji pustil, poškozená se začala zvedat, ale obžalovaný, který stál za ní, ji znovu udeřil z pravé strany do hlavy zezadu. Opakovaně poškozená uvedla, že v tento okamžik neviděla předmět, kterým ji ve druhém případě do hlavy udeřil. Když šel obžalovaný do kuchyně, sama vyběhla z bytu až před dům. Vzhledem k tomu, že po tomto druhém úderu byla natolik v šoku, nedokáže říct, jestli ji udeřil nějakou lahví, např. s vínem, jejíž střepy byly potom v předsíni nalezeny. Poškozená však potvrdila, že stačila z přízemního bytu vyběhnout před dům i s malou kabelkou, kterou běžně nosila do práce a kterou měla na rameni. Před domem ji však obžalovaný znovu doběhl, hodil ji na zem, opět na levou stranu jejího těla, a to tak, že ji zezadu chytil za rameno a srazil ji na zem. Bylo to nedaleko od vstupních dveří do domu, přibližně v místech, kde roste nějaký jehličnan. Obžalovaný stál z její pravé strany, a proto ona upadla na levý bok. Když ležela na zemi, obžalovaný ji chytil za čelist a držel ji rukama. I v této fázi své výpovědi poškozená ukázala úchop rukou s rozděleným palcem a dlaní přes ústa za svoji spodní čelist, čímž znázornila, jak ji obžalovaný držel. Současně uvedla, že vlastně nedokáže určit, jak dlouho ji takto držel. Bezprostředně poté ji dvakrát řízl do krku. Poškozená opět výslovně uvedla, že viděla čepel nože, kterým ji obžalovaný říznul, i když neviděla jeho rukojeť. Nůž obžalovaný vytáhl z kapsy modrých kraťasů, které měl na sobě. Šlo o její nůž, který měla údajně v zásuvce v kuchyni. Když obžalovaný poškozenou řízl do krku, tak ji vyzval, aby mu dala bankovní kartu s tím, že jinak ji zabije. Tuto detailní část skutkového děje poškozená potvrdila opakovaně a zcela jednoznačně. Navíc uvedla, že poté, co jí pořežal, po ní chtěl tu bankovní kartu a také PIN od této karty. Vzhledem k tomu, že ona byla v silném šoku, nemohla mluvit, tak jí obžalovaný řekl, aby mu PIN kód ukázala na prstech své ruky. Poškozená předala obžalovanému svoji kabelku včetně peněženky právě proto, že jí řekl, že ji jinak zabije. Jednoznačně však uvedla, že obžalovaný chtěl přímo tuto platební kartu. V peněžence měla spíše drobné peníze. Sama viděla, jak obžalovaný otevřel kabelku, vytáhl peněženku a zkontroloval, že v ní má platební kartu. PIN kód k této platební kartě mu skutečně, na základě jeho výzvy, ukázala na prstech, ale záměrně špatný. I přes velký šok, ve kterém byla, byla toho schopná. Bezprostředně potom obžalovaný nechal poškozenou ležet na zemi a odešel. Poškozená se bála se zvednout do té doby, než obžalovaný odejde. V závěru konfliktu vcházela do domu sousedka, která také poslední fázi viděla. V této části výpovědi poškozené a ostatně i svědkyně J. M., koresponduje s vyhodnocením **kamerového záznamu**, který snímal dvorní trakt domu (č. l. 431, včetně CD nosiče). S výpovědí poškozené o vyhledání další pomoci u policejní stanice, kde jí byla poskytnuta pomoc ostatně koresponduje i vyhodnocení kamerového záznamu, který rovněž tyto prostory snímal (č. l. 433 včetně CD nosiče).

Poškozená dále potvrdila, že když se po propuštění z nemocnice do bytu vrátila, obrátila se na sousedku, aby šla do bytu s ní. V bytě našla černou mikinu obžalovaného, v jejíž kapse byly hodinky poškozené, a také nabíječka od mobilního telefonu, avšak jiná, než kterou používá poškozená. Šlo o černou mikinu na zip, která musela patřit obžalovanému. Nikdo jiný, kromě obžalovaného, v jejím bytě nebyl. Sama v životě nekouřila, a proto se domnívá, že i zapalovač a cigarety značky Marlboro patřily obžalovanému. Dne 11. 8. 2023, tedy bezprostředně před útokem, když z bytu odcházela do práce, nechala si na stole nový mobilní telefon značky Samsung Galaxy a vzala si pouze svůj starý mobil. Tento mobilní telefon značky Samsung bílé barvy jí byl odcizen. Když se vrátila z nemocnice, už na stole nebyl. Hodinky, připravené k odcizení, které byly původně v modré krabičce, našla v kapse mikiny obžalovaného. Tyto hodinky ji fakticky odcizeny nebyly.

K dotazu obhájce poškozená potvrdila, že cca za pět let společného soužití ji obžalovaný nikdy fyzicky nenapadl. Sama předpokládá, že tohoto dne potřeboval peníze, když věděl, kdy jí na účet chodí výplata od jejího zaměstnavatele.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

5. S výpovědi poškozené Z.B. korespondují další svědecké výpovědi, a to zejména svědků J.M. a J.M., kteří byli vyslechnuti u hlavního líčení 16. 5. 2024 a byť se vyjadřovali pouze k závěru rozhodujících skutkových okolností, lze v těchto částech jejich svědeckou výpověď vnímat jako důkaz přímý.
6. **Svědka J. M.** u hlavního líčení, shodně jako v přípravném řízení (č. l. 171 a násl.), uvedl, že nejdříve slyšel nějaký křik, ale nepřikládal tomu žádný význam. Myslel si, že jde o děti. Později vyhlížel z okna svoji přítelkyni a viděl obžalovaného V.a Š., jak se tam s poškozenou Z. B. nějak rvou, nebo spíše on leží na ní. Během chvíle však přišla jeho přítelkyně J. M., a proto jí šel svědek otevřít dveře od bytu. Ihned se vrátil k oknu a ještě viděl obžalovaného V.a Š., jak vyběhl zřejmě z domu a hledal poškozenou, která ovšem mezitím někam utekla. Svědek také potvrdil, že ještě předtím poškozená zabouchala na okno jeho bytu, který je v přízemí, aby požádala o přivolání policie. K dotazu soudu svědek výslovně uvedl, že okno jeho bytu je v přízemí a celé události na dvoře viděl ze vzdálenosti asi 3-4 m. Obžalovaného i poškozenou zná, neboť obžalovaný v minulosti v domě bydlel. Poškozená dosud bydlí v bytě, který je na stejné chodbě jako byt svědka. Svědek J. M. u hlavního líčení výslovně popsal část konfliktu mezi obžalovaným a poškozenou, který osobně viděl. Obžalovaný ležel na poškozené, strkal jí prsty do pusy, snažil se jí otevřít pusu. Poškozená v ten okamžik ležela na zemi, spíš na boku. Toto jednání obžalovaného viděl svědek tzv. na vlastní oči, neboť oba k němu byli otočení bokem. Poškozená se sice snažila bránit, ale obžalovaný, podle svědkova odhadu, váží jednou tolik, co poškozená. Potom šel svědek otevřít dveře své přítelkyni, ale ihned se vrátil k oknu, na které už bouchala poškozená, která chtěla, aby volal policii. V zásadě nemusela o to svědka ani žádat. Svědek výslovně potvrdil, že poškozená byla sama krev, celý obličej měla od krve a držela se za krk. Z toho sám usoudil, že ona pravděpodobně krvácí z krku. Když poškozená od jeho okna odešla, objevil se obžalovaný V. Š., který pravděpodobně vyšel z domu a poškozenou hledal. Kdy a jak do domu zašel, ovšem svědek neviděl. Podle jeho názoru ale neměl možnost vyjít odněkud jinud, než z domu. Pokud by byl někde vzadu ve dvoře, to by ho svědek viděl. Z dotazu soudu J. M. vysvětlil, že jeho byt se nachází v přízemí a na dvůr je z okna dobře vidět. Sám však událost sledoval tak, aby jej zejména obžalovaný za oknem neviděl. Do domu se vchází přes dvůr, na který vede branka, ale ta se nezamyká. Dveře od domu jsou zavřené. Svědek sám obžalovaného do domu před touto událostí nepouštěl. S odstupem času si svědek nedokázal vybavit, jak byl obžalovaný oblečený a zda držel něco v ruce. K dotazu obhajoby svědek vysvětlil, že předpokládá, že i při svém výslechu na policii mluvil o tom, že viděl, jak obžalovaný dává poškozené ruce do úst. Toto vyjádření koresponduje s údaji, které svědek J. M. poskytl orgánům činným v přípravném řízení krátce po činu, když 11. 8. 2023 v 21.14 hod. poskytl vysvětlení, o němž byl sepsán úřední záznam (č. l. 174 a násl.). Úřední záznam o podaném vysvětlení sice není procesně řádným důkazem, který by mohl nalézací soud ve věci dále použít, neboť svědek J. M. byl následně dne 23. 8. 2023 vyslechnut procesně řádným způsobem, a to za přítomnosti obhájce obžalovaného. Je třeba připustit, že toto jednání obžalovaného vůči poškozené, spočívající v tom, že jí strčil tři nebo čtyři prsty do pusy a snažil se jí za čelist zvednout, svědek výslovně ve svědecké výpovědi nepopsal a orgány činnými v přípravném řízení na to nebyl dotazován. Nalézací soud však v souladu se zásadou bezprostřednosti dokazování vycházel z údajů, které svědek uvedl u hlavního líčení. Tyto rozhodné skutečnosti navíc nezůstaly osamoceny. Výpověď svědka plně koresponduje s výpovědi poškozené Z. B. a zejména s objektivními důkazy, kterými jsou lékařské zprávy o zranění poškozené, včetně znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, které jsou rozvedeny dále. Zranění poškozené, včetně zlomení její zubní protézy jimi bylo prokázáno.
7. S výpovědi svědka J.M. koresponduje výpověď **svědkyně J. M.**, která u hlavního líčení potvrdila, že viděla za stromkem paní, jak sedí na zemi a pán před ní čupěl. Poškozená byla celá od krve. Na dotaz svědkyně, něco se stalo, jí pán (pozn. soudu tedy obžalovaný) tvrdil, že spadla z kola, že se nic nestalo a že jí volal záchranku. Svědkyně však bezprostředně po příchodu domů řekla svému Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

příтели (svědkovi J.M.), aby zavolal na policii. Podle jejího názoru pád z kola, resp. zranění, které tím může vzniknout, vypadají úplně jinak. J.M. volal policii, ale poškozená už jim mezitím tloukla na okno a J.M. také sama řekla, aby volal policii. J.M. výslovně neuvedla jméno obžalovaného ani poškozené, ale poskytla informace, směřující k jejich identifikaci. Svědkyně viděla, že muž měl krátké krat'asy, viděla ho zezadu a všimla si, že měl cop. Podle jejího názoru byl osvalený a urostlý. Tyto markanty odpovídají popisu obžalovaného, které byly ostatně zachyceny bezprostředně po incidentu mj. na fotografii z kamery před bankomatem ČSOB. J. M. dále uvedla, že poškozená měla celý obličej, ale i vlasy a ruce od krve. Vypadalo to, že krvácí z krku. Její zranění rozhodně na svědkyni nepůsobilo tak, že by spadla z kola. Poškozená v jejich domě bydlela bezprostředně před útokem a ten muž, který u ní dřepěl, tam bydlel dříve. Svědkyně sama si však nevšimla, že by poškozená nebo obžalovaný měli v ruce nějaký předmět.

8. Již souvislosti a s výpověďmi svědků J.M., J.M. je třeba zdůraznit, že v kontextu s výpovědi poškozené Z.B. lze zcela jednoznačně identifikovat útočníka na poškozenou Z.B., a to jako obžalovaného V.Š.. Poškozená, jak je shora uvedeno, s ním několik let žila ve společné domácnosti. Její výpověď nezůstala osamocená, když jeho identitu potvrdili také oba svědkové.
9. Další dvě svědecké výpovědi svědkyň V.H. a M.T. lze považovat převážně za důkazy nepřímé, které však přesto mají důkazní hodnotu. Obě výpovědi byly u hlavního líčení dne 16. 4. 2024 čteny postupem podle § 211 odst. 1 trestního řádu, tedy za souhlasu procesních stran.
10. **Svědčce V.H.** v přípravném řízení dne 23. 8. 2023 (č. l. 168) uvedla, že bydlí na stejné adrese jako poškozená Z.B.. Dne 11. 8. 2023 mezi 13.00 a 14.00 hod. slyšela ze společné chodby asi dvakrát nějaký křik. Když vyšla na chodbu, cítila zápach alkoholu a slyšela také nějakého muže, kterého však neviděla, jak říká, ať je někdo potichu. Vzhledem k tomu, že dostala strach, vrátila se zpátky do bytu, ale i nadále slyšela křik a hluk. Šlo o nějakého muže, který mluvil s nějakou ženou, což poznala podle křiku. Ten muž chtěl po ženě asi odblokovat nějaký telefon, dožadoval se od ní PIN kódu. Ještě předtím, než tento křik slyšela, tedy než došlo k rozhodným událostem, viděla, že do dvora vešel brankou nějaký muž. Podle toho, co si svědkyně vybavuje, měl asi modré krat'asy, asi bílé triko a byl spíš pevnější, protože měl široká ramena i břicho a v obličejí ostré rysy. Svědkyně ho viděla poprvé, protože on zde nebydlí. Když slyšela křik, kromě mužského hlasu křičela nějaká jiná osoba, kterou svědkyně považovala podle hlasu za ženu. V.H., která rovněž bydlí v bytě v přízemí, potvrdila, že když do bytu zašla, uslyšela opět křik a hluk, ale tentokrát zvenčí. Shodně jako J.M., také tato svědkyně popsala vstup do domu, který je jediný, a to přes dvůr, do něhož se vchází brankou. Když se vrátila do domu a slyšela hluk, dívala se z okna ven, ale fakticky nic neviděla. Incident zřejmě pokračoval pod jejím okem, z něhož se svědkyně sama nevykláněla. Ve výhledu jí bránil ještě stromek. Přes okno, které měla otevřené jenom na tzv. ventilačku, slyšela zvenku, že muž křičí na ženu, aby tzv. držela hubu a také po ní chtěl asi telefon a PIN kód. O jaký PIN kód přesně šlo, svědkyně sama neslyšela. Poškozenou Z.B. osobně blíže nezná. V minulosti se s ní asi čtyřikrát pozdravila.
11. **Svědčce M.T.** v přípravném řízení dne 23. 8. 2023 (č. l. 183) potvrdila skutečnosti, které rozhodujícím skutkovým okolnostem předcházely. Svědkyně uvedla, že poškozená Z.B. je její spolupracovnice ve firmě Penam Břeclav. Znájí se asi tři roky. Na počátku srpna 2., 3. nebo 4. 8. 2023 jí Z.B. sdělila, že podala trestní oznámení, tedy nahlásila na policii, že ji V.Š. vzal částku 3.600 EUR, kterou měla doma v krabici. S tím koresponduje Úřední záznam o trestním oznámení podaném na policii dne 1. 8. 2023 poškozenou Z.B. (č. l. 408, 540). Při té příležitosti poškozená ukazovala svědkyni obžalovaného také na Facebooku. Díky tomu svědkyně M.T. věděla, jak V. Š. vypadá. Poškozená dala na Facebook i upozornění, aby si na něj dali lidé pozor. Krátce poté, ihned nejbližší čtvrtek, se poškozená svědkyni svezla i s tím, že ji obžalovaný V. Š. sleduje, tedy že ji v noci sledoval za oknem. Ještě v pátek ráno (pozn. soudu 11. 8. 2023) poškozená svědkyni říkala, že

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

se strašně bojí. To bylo v práci a potom šly obě domů. Když svědkyně šla i s dcerou z domu na zastávku autobusu a procházela uličkou mezi domy, obžalovaný vyšel nebo spíše vyběhl z té uličky. M.T. jednoznačně potvrdila, že si ho všimla proto, že o něm poškozená Z.B. mluvila a také proto, že jí ho ukazovala na Facebooku. V ten okamžik v jeho ruce svědkyně viděla červenou peněženku, v níž poznala peněženku poškozené Z.B., která má v zaměstnání skříňku vedle ní. Když se se svědkyní o obžalovaném bavila, tak zrovna něco přitom vytahovala ze své peněženky. Vzápětí svědkyně slyšela, že kolem začaly jezdit hlídky policie, ale obžalovaný oběhl zastávku a vběhl zase do té uličky. Vedle policejního vozidla, svědkyně viděla i sanitku a na zemi blondatou ženu. Obžalovaný V. Š. policistům utíkal, přeběhl přes hlavní cestu a běžel k tržnici. Svědkyně po chvíli váhání šla za policisty, kteří jí potvrdili, že skutečně hledají V.Š.. Svědkyně jim proto upřesnila, co měl oblečeno a kam utíkal. K dotazu policejních orgánů M. T. jednoznačně potvrdila, že červenou obdélníkovou peněženku poškozené v rukách obžalovaného jednoznačně poznala. Obžalovaného identifikovala proto, že ho zná od vidění. Poškozená jí dříve ukazovala jeho fotku a navíc obžalovaný měl pořád vlasy stažené do copánku. Když kolem ní obžalovaný proběhl, měl právě tento culík, byl zpocený, oblečené měl krátké, zřejmě šedé tričko a kratásky, ale byl celý zmatený. Podle názoru svědkyně nevěděl, kam má jít. Na jeho tričku si svědkyně všimla pouze fleku, který mohl být od potu. Případných skvrn od krve si nevšimla. S výpovědí obžalovaného koresponduje i výpověď svědkyně o tom, že v zaměstnání zjistila, že obžalovaný ten den byl u nich v pekárně a ptal se vrátného, jestli je obžalovaná ještě v práci, nebo zda již odešla. Šlo o pekárnu firmy XXXX u XXXXX v XXXXX, kde svědkyně pracovala společně s poškozenou Z. B..

12. S výpovědí svědkyně M. T. koresponduje ostatně i **fotografie** pořízená z profilu poškozené Z. B. na sociální síti Facebook (č. l. 430b), kterou svědkyně M. T. poskytla orgánům činným v trestním řízení. Dne 5. 8. 2023 poškozená zveřejnila fotografii obžalovaného na Facebooku s upozorněním, aby si na něho lidé dali pozor, že jí odcizil hodně peněz v eurech. Obžalovaného lze spolehlivě identifikovat podle této fotografie také jako osobu zachycenou na fotografii pořízené před bankomatem ČSOB v době, když se dne 11. 8. 2023 v době od 14.44.10 hod. do 14.45.27 hod. pokoušel s kartou poškozené manipulovat a vybírat prostřednictvím bankomatu z jejího účtu peníze (viz fotografie č. l. 376b-384b).
13. Vedle shora rozebraný svědeckých výpovědí je trestné jednání obžalovaného V.Š. prokazováno i dalšími důkazy, čímž nalézací soud míní listinné důkazy, výsledky ohledání příslušného místa činu, odborné expertizy, jakož i další důkazy níže rozvedené.
14. **Nájemní smlouvu na dobu neurčitou** (č. l. 67) bylo prokázáno, že ji dne 1. 7. 2021 uzavřel D.H., jako pronajímatel bytu s poškozenou Z.B., jako jeho nájemcem. Předmětem nájmu je byt č. XXXXX na adrese Břeclav, ulice XXXXX v přízemí bytového domu, který se stává z jednoho pokoje, kuchyně, koupelny, WC a předsíně. Tímto listinným důkazem bylo prokázáno, že nájemcem předmětného bytu, do něhož obžalovaný vynikl bez souhlasu poškozené Z.B., byla pouze a právě poškozená Z.B.. Obžalovanému V.Š. nesvědčilo žádné, tedy nájemní ani jiné odvozené užívací právo, příp. právo bydlení.
15. **Zprávou společnosti XXXXX** (č. l. 454) bylo prokázáno, že poškozená Z.B. s touto společností uzavřela pracovní smlouvu dne 8. 3. 2016 a její pracovní poměr trvá dosud. Místem výkonu práce je XXXXX, konkrétně pekárna XXXXX na adrese XXXXX. Dne 11. 8. 2023 poškozená Z. B. odcházela řádně po skončení směny, když ranní směna vždy začíná v 06.00 hodin a končí podle objemu výroby ve 12.30-13.00 hodin. Společnost XXXXX na doložení svých tvrzení, tj. docházky poškozené do zaměstnání, předložila také **pracovní listky** (č. l. 454-456), v nichž je zaznamenána docházka poškozené do zaměstnání. Ve zprávě zaměstnavatelská organizace dokonce potvrdila, že mzda za měsíc červenec 2023 byla zaslána poškozené Z. B. na její bankovní účet dne 11. 8. 2023, což, jak vyplývá z obžaloby i tohoto rozsudku, byl den, kdy obžalovaný poškozenou napadl a

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

pokusil se z jejího bankovního účtu finanční prostředky prostřednictvím platební karty vybrat. Zaměstnavatel poškozené sdělil, že nemá povědomost o tom, že by Z.B. měla na pracovišti problém s alkoholem nebo jinými návykovými látkami (č. l. 469,484). Ostatně i pronajímatel jejího bytu D.H. hodnotil poškozenou kladně, a to na rozdíl od obžalovaného (č. l. 459). **Ze zprávy Městského úřadu v Břeclavi** bylo zjištěno, že poškozená Z. B. nebyla projednávána pro přestupky(č. l. 467).

16. **Protokolem o provedení domovní prohlídky** (č. l. 76 a násl.) bylo prokázáno, že dne 12. 8. 2023 byla provedena domovní prohlídka v bytě č. XXXXX na ulici XXXXX, který na základě výše uvedené smlouvy užívala poškozená Z.B.. Již při tomto prvotním úkonu bylo zjištěno, že vstupní dveře od bytu nebylo možno zpětně uzamknout z důvodu vadného zámku. Na místě byly v koupelně na pračce zajištěny pouze klíče od tohoto bytu. V bytě a jeho bezprostředním okolí byly souběžně provedeny i kriminalisticky významné úkony, směřující k zajištění rozhodných stop. Tyto skutečnosti byly prokázány **Protokolem o ohledání místa činu**, které bylo provedeno dne 12. 8. 2023 v době od 17.00 do 17.30 hod. (č. l. 80). Na místě bylo zajištěno pět biologických stop (viz Seznam zajištěných stop a věcí č. l. 82). Jednalo se o stopy zajištěné z šatní skříně ve vstupní chodbě bytu, na spodní části zasouvacích dveří do šatny rovněž v chodbě bytu, na podlaze vstupní chodby bytu u dveří do koupelny, na podlaze pokoje u dveří z chodbičky a z klíčů od bytu. Interiér bytu včetně detailů míst, na nichž byly biologické stopy zajištěny, je zachycen na pořízené **fotodokumentaci** (č. l. 84-89). V této souvislosti nalézací soud poukazuje i na fotografii č. 6, zachycující detail poškozeného zámku vstupních dveří do bytu, dále na fotografie č. 7, 8, 9, 10, 11, 12 a 13 zachycující zelené střepy na podlaze ve vstupních prostorách bytu, tedy v předsíni. S výše citovaným Seznamem zajištěných stop a věcí korespondují detailní záběry míst, na nichž byly jednotlivé biologické stopy zajištěny (viz foto č. 21-30). Klíče od bytu, z nichž byla snata rovněž biologická stopa (Bi-5), jsou zachyceny na fotografiích č. 38-42, kterými bylo prokázáno, že svazek klíčů ležel v koupelně na pračce, avšak klíče byly znečištěny zjevně krví (na pohled patrná červená barva). Vnitřní prostory bytu jsou zaznamenány na **Náčrtku** (č. l. 91), z něhož je zřejmé, že vnitřní prostory bytu nejsou nikterak rozlehlé a vstupní chodba, v níž došlo k úvodní fázi konfliktu mezi obžalovaným a poškozenou, je široká řádově 1,5 m včetně skříní a její délka je cca 3,1 m, když vstup do bytu je zhruba uprostřed delší strany chodby. Vlastní umístění bytového domu na ulici XXXXX dokumentují **Plánky** pořízené ze serveru Mapy.cz (č. l. 92, 93), z nichž je zřejmé, že nedaleko této bytového domu teče řeka Dyje, do níž obžalovaný odhodil potenciální věcné důkazy, a to vlastní tričko a peněženku poškozené. Pro úplnost lze podotknout, že poškození zámku vstupních dveří do bytu je zaznamenáno i v Úředním záznamu policejního orgánu, který se krátce po činu na místo dostavil (č. l. 427).
17. S výše citovaným Protokolem o ohledání místa činu, resp. Protokolem o domovní prohlídce koresponduje i další **Protokol o ohledání místa činu**, které bylo provedeno dne 11. 8. 2023 v 17.04 hod. až 12. 8. 2023 v 17.48 hod., a to především v prostorách okolí bytového domu na ulici Břeclav, XXXXX a ve vstupní chodbě domu, vedoucí k bytu poškozené. To bylo předmětem ohledání i domovní prohlídky, jak bylo prokázáno shora (viz č. l. 76 a násl., č. l. 80 a násl.). Tento protokol, který dokumentuje nález dalších biologických a věcných stop zachycených na **Plánku** (č. l. 3), resp. na **Fotografii** této lokality (č. l. 4), jakož i na **Plánku** vnitřní chodby bytu (č. l. 5), je doplněn dalšími dvěma **Protokoly o ohledání místa činu**. Tím nalézací soud míní Protokol o ohledání rozhraní ulic v Břeclavi, a to ulice U Stadionu a Kufnerovo nábřeží. Zde byly nalezeny tři kusy klientských karet, a to klub karet Tesco, Teta klub a lékárna Nulus (č. l. 6-8).
18. **Protokolem o ohledání místa činu** (č. l. 9 a násl.) bylo prokázáno místo nálezu věcné stopy V-15, a to kuchyňského nože o délce čepele 13 cm, šířkou ostří cca 2 cm. Tento nůž byl nalezen v jednom z kontejnerů na směsný odpad v Břeclavi na ulici Kupkova. Místo nálezů je rovněž zachyceno na **Topografické mapě a Náčrtku** (č. l. 10 a 11). **Fotodokumentace**, pořízená při Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

těchto jednotlivých dílčích ohledání rozhodujících míst, zachycuje, vedle místa nálezu nože (fotografie 49-54), také klientské karty shora specifikované (č. l. 47-48) a především jednotlivé biologické stopy, které byly zajištěny ve vstupní chodbě bytového domu a v prostorách před domem na tzv. dvoře. Jednotlivé biologické a věcné stopy, zajištěné při těchto kriminalistických úkonech jsou popsány v **Seznamu zajištěných stop a věcí** (č. l. 12). Nůž, kterým byla poškozená napadena, je zachycen na **Fotodokumentaci**, pořízené bezprostředně po jeho vynětí z kontejneru na směsný odpad (č. l. 14, 14b). Již z pořízené fotografie je vizuálně zřejmé, že se na noži nachází hnědočervené skvrny, pravděpodobně krevní stopy.

19. Vedle shora uvedených zajištěných biologických a věcných stop byly následně provedené odborné expertize podrobeny i **oděvní součásti** a osobní věci poškozené Z. B. (č. l. 102-107), jakož i černé krat'asy, vydané obžalovaným V.Š. (viz č. l. 114), když současně byla pořízena i jejich **fotodokumentace**. Jako srovnávací materiál sloužily mj. biologické stopy označené číslem 1-10, tj. stěry z konečků prstů a lůžek nehtů obou rukou, které byly zajištěny při prohlídce těla obžalovaného V.Š. krátce po jeho zadržení dne 11. 8. 2023 v 15.56 hod., což je prokázáno **Protokolem o prohlídce těla obžalovaného**, včetně úředního záznamu o jeho opravě (č. l. 349-350) a zachyceno na **fotodokumentaci** (č. l. 351-354). Dalším srovnávacím materiálem pak byl bukání stěr poškozené (viz Protokol o zajištění biologického vzorku č. l. 228).
20. **Odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetiky** (č. l. 209-222) bylo prokázáno, že na všech stěrech získaných při ohledání místa činu dne 11. 8. 2023 (biologické stopy 1-4, 6, 8-11, 13) byla prokázána lidská krev, která byla zjištěna i na náramku a na kuchyňském noži (věcné stopy č. 7, 15). Rovněž ve stěrech na tamponech (č. 2-5) a ve stěrech z prohlídky těla obžalovaného (č. 5, 11-12) byla prokázána lidská krev. Zkoumání byly podrobeny i oděvní součásti obžalovaného, tj. krat'asy a oděvní svršky poškozené (halenka, rifle, spodní kalhotky, podprsenka, sandály a také kabelka) a rovněž zde byla prokázána lidská krev. Za významné považuje nalézací soud odbornou expertizou prokázané to, že ze stop lidské krve byl jednak stanoven profil DNA poškozené Z.B., jehož shoda byla zjištěna na kuchyňském noži a na krat'asech patřících obžalovanému V.Š.. Jak je shora uvedeno, při prohlídce těla obžalovaného byly snaty biologické vzorky-stěry z pod nehtů jeho pravé ruky (č. 1-2) a levé ruky (č. 6). Z izolátů DNA stopy označené č. 6, tj. zajištěné z pod nehtů levé ruky, byl zjištěn smíšený profil DNA nejen obžalovaného, ale i poškozené Z.B.. Z izolátů DNA č. 1 a 2 (stěr z pod nehtů pravé ruky) byly stanoveny smíšené profily DNA, u nichž však nebylo možné rozlišit majoritního a minoritního zůstavitele, přesto však tyto smíšené profily DNA obsahovaly znaky profilu DNA obžalovaného i poškozené. Z izolátů DNA stop označených č. 7 z pod nehtů levé ruky obžalovaného a č. 11 (stěr na tamponu z podlahy na chodbě u schodiště) byl stanoven totožný profil DNA majoritního zůstavitele individuálně shodný s profilem DNA poškozené Z. B., obdobně jako v dalších krevních stopách, zajištěných na místě činu. Za podstatné považuje nalézací soud závěry této expertizy, která prokazuje, že na předložených krat'asech obžalovaného V.Š. byla prokázána přítomnost lidské krve, v níž byl zjištěn profil DNA individuálně shodný s profilem DNA poškozené Z. B. (přední díl krat'as pod pravou kapsou)
21. Při ohledání místa činu byl zajištěn **kuchyňský nůž**, označený jako věcná stopa V-15, který byl rovněž podroben kriminalistické expertize. Z izolátů DNA stěru z tohoto kuchyňského nože byly stanoveny smíšené profily DNA, z nichž bylo možné rozlišit majoritního a minoritního zůstavitele biologického materiálu. Stanovený totožný profil DNA majoritního zůstavitele biologického materiálu je individuálně shodný s profilem DNA srovnávacího vzorku od poškozené Z.B..
22. Pro úplnost je třeba zmínit, že odborné expertize byl podroben i kuchyňský nůž typově shodný s nožem, kterým byla napadena poškozená (věcná stopa V-15). Tento druhý nůž vydala dne 8. 9. 2023 při svém výsledku na policii poškozená Z.B.. **Odborným vyjádřením z oboru** Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

kriminalistika, odvětví biologie, avšak bylo prokázáno, že ani na rukojeti, ani na čepeli tohoto nože nebyla prokázána přítomnost lidské krve (viz č. l. 225-226 včetně fotodokumentace)

23. Rozhodující věcný důkaz, tj. kuchyňský nůž s černou plastovou rukojetí nalezený v kontejneru na směsný odpad, označený jako věcná stopa V-15 byl podroben další kriminalistické expertize. **Odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie** (č. l. 195 a násl.) však na tomto noži, stejně jako na dalších zkoumaných věcných důkazech, a to dámské kabelce přes rameno cca bílé barvy, plastovém žlutém náramku však nebyly žádné viditelné daktyloskopické stopy zajištěny a takové stopy nebyly vyvolány ani použitím speciálních fyzikálně chemických metod. Tato odborná expertiza zůstala bez důkazního významu. **Odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví mechanoskopie** (č. l. 199-207 včetně fotodokumentace) bylo prokázáno, že zajištěný kuchyňský nůž (věcná stopa V-15) má celkovou délku 237 mm a z toho čepel 125 mm, která se od hrotu rozšiřuje do maximální šířky 22 mm. Jak vyplývá z této expertizy a ostatně z pořízené fotodokumentace k ní připojené, rukojeť nože je plastová, černé barvy a čepel nože je částečně zdeformována, když i plastová rukojeť je dílem odlomená. Ze samotné fotodokumentace je vizuálně zřejmé, že se na tomto noži nachází stopy červenohnědé barvy. Současně byly zkoumány i zajištěné kratásy, patřící obžalovanému V.Š. a oděvní svršky poškozené Z. B. (halenka, kalhoty, kalhotky, podprsenka, sandály a kabelka). Na všech oděvních součástech poškozené bylo zjištěno masivní znečištění červenohnědé barvy. S výjimkou halenky poškozené však nebyly mechanoskopické stopy zjištěny v takovém rozsahu, že by byly způsobilé k individuální identifikaci použitého nástroje. Poškození dámské halenky však jeví znaky toho, že jde o tržnou ránu, která vznikla při lékařském zákroku. Souhrnně lze konstatovat, že ani tímto důkazem nebyly prokázány žádné relevantní trestněprávně významné skutečnosti.
24. Závěr skutkového děje, tj. trestněprávně významné jednání obžalovaného V.Š. spočívající v užití platební karty poškozené Z.B. se záměrem vybrat z jejího bankovního účtu peněžní prostředky je prokazován, kromě částečného doznání obžalovaného, také relevantními důkazy. V této souvislosti je třeba nejdříve upozornit na **Zprávu ČSOB a. s.** (č. l. 360), kterou bylo prokázáno, že poškozená Z. B. měla u tohoto peněžního ústavu veden běžný účet č. účtu XXXXX. Ke dni 1. 9. 2023, kdy byla zpráva podána, byl na účtu zůstatek 128.020 Kč (viz č. l. 361). Dispoziční oprávnění k účtu měla vždy pouze poškozená Z. B. (viz č. l. 362). K účtu byla vydána platební karta č. XXXXX (viz č. l. 363). Z **Přehledu transakcí** provedených prostřednictvím této platební karty a především z **fotografií osob**, které finanční prostředky tímto způsobem vybraly (č. l. 364, 367-384b), bylo zcela jednoznačně prokázáno, že dne 11. 8. 2023 nejdříve provedla výběr částky 1.000 Kč sama poškozená Z. B., a to v čase cca 13.27.57 hod. Detail fotografie (č. l. 370) dokonce zachycuje, jak si poškozená vybranou bankovku v hodnotě 1.000 Kč ukládá do peněženky obdélníkového tvaru červené barvy (detail peněženky rovněž fotografie č. l. 367-369). Další dva výběry, vždy ve výši 8.000 Kč, se prokazatelně pokusil učinit obžalovaný V. Š. dne 11. 8. 2023 v čase 14.45.00 a 14.45.19 hod. Tato skutečnost je prokázána nejen přehledem transakcí prostřednictvím bankomatu (č. l. 364 a 366), ale zejména fotografiemi, které v příslušných časových okamžicích detailně zachycují před bankomatem obličej obžalovaného (viz č. l. 376b-384b). Nálezací soud považuje za nezbytné také upozornit, že z fotografií, na kterých je zachycena nejen poškozená, ale také obžalovaný, je zcela zřejmé, že bankomat, z něhož byly peníze poškozenou vybrány, resp. z něhož se obžalovaný pokusil peníze vybrat, se nachází nikoliv jako přístupný tzv. z ulice, ale v interiéru peněžního ústavu.
25. Bezprostředně po dvou neúspěšných pokusech o výběr peněžních prostředků z bankovního účtu poškozené byl obžalovaný V.Š. téhož dne, tj. 11. 8. 2023 cca ve 14.45 hod. zadržen policejními orgány, což je prokázáno především **Protokolem o zadržení obviněného** (č. l. 38). Pro úplnost lze podotknout, že oznámení o možném trestném jednání obžalovaného bylo učiněno na linku č. 158 dne 11. 8. 2023 ve 14.16 hod. svědkem J.M. (viz č. l. 411). Tyto skutečnosti, zejména záběry z bankomatu i úřední záznam o přijatém telefonátu, umožňují upřesnit časový interval, kdy byla Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

poškozená obžalovaným napadena jak ve svém bytě, tak před domem, a to na dobu vždy cca okolo 14.00 hod, neboť řádově ve 13.30 hod. ještě sama nedaleko v bankomatu vybírala peníze a ve 14.16 hod. již bylo po útoku, neboť svědek J.M. její napadení telefonicky oznámil na policii. I z hlediska časového sledu událostí lze odkázat na kamerové záznamy z interiéru prodejny s textilem, kde si obžalovaný kupoval tričko a zdržel se zde cca 14.38.46 hod. – 14.40.58 hod. (viz č. l. 428 a násl).

26. Pro skutkové závěry nalézacího soudu o tom, jaké věci obžalovaný poškozené odcizil, resp. se pokoušel odcizit, je podstatným důkazem i **seznam věcí**, které byly u obžalovaného zajištěny bezprostředně po jeho zadržení policejním orgánem (viz č. l. 43). Tímto listinným důkazem bylo prokázáno, že obžalovaný v době svého zadržení, tedy bezprostředně poté, co vyšel z bankovního ústavu, kde se v bankomatu neúspěšně pokoušel vybrat finanční prostředky, měl u sebe především platební kartu vedenou na jméno Z.B., dále svoji vlastní občanský průkaz, písemnost, řetízek ze žlutého kovu, prstýnek z bílého kovu a mobilní telefon značky Redmi černé barvy s vloženou SIM kartou operátora O2 a finanční hotovost v celkové hodnotě 1.001 Kč. Tímto listinným důkazem ani jiným relevantním důkazem nebylo, podle názoru nalézacího soudu, spolehlivě prokázáno, že by obžalovaný měl u sebe mobilní telefon značky Samsung, bílé barvy, který poškozená zanechala ve svém bytě v kuchyni na stole a který jí byl, podle jejího tvrzení, odcizen pravděpodobně obžalovaným. Hodnota tohoto mobilního telefonu byla doložena daňovým dokladem o jeho prodeji dne 2. 11. 2022 za částku 5.039 Kč (č. l. 160). Poškozená však obžalovaného přímo neviděla, jak jí telefon odcizil. a jeho jednání nebylo prokázáno jinými přímými nebo nepřímými důkazy. Důvodně lze předpokládat, že během takto krátkého časového intervalu od jeho odcizení do svého zadržení, by měl obžalovaný poměrně hodnotný mobilní telefon u sebe. Nalézací soud proto důsledně aplikoval procesní zásadu „in dubio pro reo“ a v případě pochybností odcizení mobilního telefonu z popisu skutku vypustil. Ostatně ani odcizení náramkových hodinek růžové barvy nebylo prokázáno. Poškozená potvrdila, že zůstaly v bytě, a to v kapse bundy obžalovaného. Není sice vyloučena úvaha, že si je obžalovaný vložil do kapsy, aby je odcizil, ale vzhledem ke způsobu provedení i minimální hodnotě hodinek, nehodnotil soud tuto skutečnost k tíži obžalovaného. Jeho jednání by zůstalo teoreticky maximálně ve vývojovém stádiu pokusu, avšak naplnění potřebného formálního znaku (jednání v úmyslu získat majetkový prospěch) bylo zcela spolehlivě prokázáno, jak bude dále rozvedeno.
27. **Znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie** (č. l. 300-306), který byl proveden u hlavního líčení dne 16. 4. 2024 postupem podle § 211 odst. 5 trestního řádu, bylo prokázáno, že ve vzorku krve obžalovaného V.Š. byla v inkriminované době stanovena koncentrace etanolu 0,3 g/kg, což sice indikuje požití alkoholického nápoje, avšak jedinec není touto látkou ovlivněn. Znaleckým závěrům odpovídají prvotně zjištěné výsledky z orientační dechové zkoušky na alkohol prostřednictvím tzv. **Alkotestu** (č. l. 409-410). Jiné toxikologicky významné látky nebyly v krvi obžalovaného prokázány, resp. byly prokázány výhradně v moči, tudíž jejich případný farmakologický účinek neměl vliv na jednání obžalovaného.
28. Stěžejním důkazem pro prokázání následku trestného jednání obžalovaného V.Š. na zdraví poškozené Z.B. byl **Znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství**, který dne 12. 9. 2023 zpracoval **soudní znalec MUDr. Michal Zelený, Ph.D.** (č. l. 243-282). Soudní znalec byl také osobně vyslechnut u hlavního líčení dne 16. 4. 2024 a na závěrech písemně zpracovaného znaleckého posudku v plném rozsahu setrval. Na základě rozsáhlé zdravotnické dokumentace o prvotním i celkovém ošetření a léčení poškozené Z.B., včetně pořízené fotodokumentace, která je obsahem znaleckého posudku, soudní znalec popsal zranění, které poškozená Z.B. utrpěla. Podle jeho zjištění se jednalo o vícečetné bodně řezné poranění krku, kdy v jednom případě bodný kanál sahal až k průdušnici, dále o bodně řeznou ránu v obličeji na pravé straně (soudní znalec upozornil na operační nález, v němž je nesprávně uvedena stranová orientace a tato rána je popisována na levé straně obličeje), když tato bodně řezná rána směřuje k dolní čelisti, Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

dále o bodně řezné ranky na čele vlevo, když na fotodokumentaci je patrná i škrábancovitá oděrka, ukončená hlubší oděrkou v oblasti levého ramene až paže a oděrka s krustou, která je patrná v temeně týlní krajině vlasaté části hlavy. Soudní znalec upozornil na to, že k pořadí vzniku jednotlivých poranění se vyjádřit nelze, neboť jednotlivá poranění vznikla v krátkém časovém úseku po sobě a vykazují vitální reakci. Za podstatné, z hlediska posouzení věrohodnosti výpovědi poškozené Z.B., považuje nalézací soud také závěry soudního znalce týkající se mechanismu vzniku takto zjištěných zranění poškozené, a to včetně dopadové intenzity, příp. použitého předmětu útoku. Soudní znalec uvedl, že poranění v čelní krajině odpovídá kontaktu se tupým předmětem nepravidelné plochy a úder paličkou na maso při menší dopadové intenzitě je pro vznik poranění tohoto charakteru a rozsahu zcela způsobilý. Jedná se tedy o mechanismus tupého násilí. Další poranění ve vlasaté části hlavy odpovídá kontaktu s tupým předmětem, kterým je i skleněná láhev, pokud se nerozbije. V tomto případě byla dopadová intenzita spíše menší, když došlo ke vzniku zduření a oděrky. Poranění na krku vlevo, podle závěrů znalce, odpovídá kontaktu s bodně řezným nástrojem, přičemž se jednalo o kombinaci mechanismu řezného-tah a tlak čepele nože, přiloženého na krk, se vznikem několika nářezů patrných na vnějším okraji rány a mechanismu bodného - použití bodného nástroje ve směru jeho dlouhé osy. V tomto případě intenzita byla, v závislosti na ostrosti zraňujícího předmětu, cca střední. Vpravo od tohoto poranění a velmi mírně od střední čáry bylo zjištěno bodně řezné poranění, s převahou bodného mechanismu, kdy hrot nože pak dále způsobil škrábancovité oděrky směřující šikmo nahoru doleva. Intenzita byla, v závislosti na ostrosti zraňujícího předmětu, opět cca střední. V pravé polovině krku bylo zjištěno bodně řezné poranění s převahou mechanismu bodného. Rovněž v závislosti na ostrosti zraňujícího předmětu byla intenzita cca střední. Další zranění, které vzniklo na pravé straně obličeje v oblasti dolní čelisti, je hodnoceno jako bodně řezné poranění. Také v tomto případě byla intenzita, v závislosti na ostrosti zraňujícího předmětu, cca střední. Na levém rameni byla zjištěna škrábancovitá oděrka, končící hlubší oděrkou či povrchní bodně řeznou rankou. Toto zranění odpovídá kontaktu s hrotem bodně řezného nástroje, avšak v intenzita byla menší. Soudní znalec také upozornil, že vedle shora specifikované intenzity působení zraňujících předmětů na tělo poškozené u jednotlivých zjištěných poranění, došlo dále k úderu do čelní krajiny zepředu a k úderu do temeně týlní krajiny zezadu. Útok na krk bodně řezným nástrojem byl veden převážně zepředu. Ke kontaktu s bodně řezným nástrojem došlo i v oblasti levého ramene, tedy zleva. Na obličej poškozené bylo rovněž působeno zprava. Zranění na těle poškozené svědčí o tom, že vzájemná poloha útočníka a poškozené se během konfliktu měnila. K úderům tupým předmětem mohlo dojít při vzpřímeném postoji poškozené. K ataku bodně řezným nástrojem však mohlo dojít jak ve vzpřímené poloze, tak při poloze vleže. Soudní znalec se také seznámil s obsahem výpovědi poškozené, která konflikt v jednotlivých fázích popsala a v závěrech svého znaleckého posudku uvedl, že z hlediska jeho specializace nemá žádných výhrad ke komplexnímu popisu události poškozenou. V lékařských zprávách nebyla popsána žádná poranění mající charakter obrany, tj. zejména poranění na horních končetinách-předloktí nebo na rukou poškozené. Rovněž další závěry soudního znalce, týkající se mechanismu vzniku tohoto zranění, resp. použitého předmětu, korespondují s výpovědí poškozené Z.B.. Soudní znalec uvedl, že bodně řezná poranění mohla vzniknout jakýmkoliv bodně řezným nástrojem, tedy i kuchyňským nožem, označeným jako věcná stopa V-15. Poranění tupého charakteru mohla vzniknout aktivním násilím, tedy úderem tupým předmětem, např. paličkou na maso do oblasti čelní nebo lahví do oblasti temeně týlní. Nalézací soud z hlediska užité právní kvalifikace považuje za významné závěry soudního znalce, týkající se hodnocení závažnosti zranění poškozené. Soudní znalec upozornil na to, že přesto, že nebyly bodně řezným nástrojem zasaženy velké cévy krku (krkavice, krční žíla) a nebyla protnuta průdušnice, jednalo se o poranění těžké. Poškozená byla bezprostředně ohrožena na životě, a to především masivním narůstajícím krevním výronem a otokem v měkkých tkáních krku, kdy byly utlačovány a obturovány dýchací cesty a tím ohroženo její dýchání. Díky kvalitní, včasné a specializované lékařské pomoci, tj. zajištěním dýchacích cest kanylou a také díky akutnímu operačnímu zákroku se zastavením krvácení, byla poškozená uchována na životě. U hlavního líčení soudní znalec Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

opakovane vysvětlil, že to byla v zásadě otázka shody náhod a také časového intervalu od počátku vzniku zranění do poskytnutí této vysoce specializované lékařské péče. Nejzávažnější zranění totiž vzniklo na krku poškozené a zranění bodně řezným nástrojem v této lokalitě je vždy velmi nebezpečné. Na krku je totiž umístěna krkavice, a to podkožně v hloubce cca 1,5-2cm. Vždy záleží pouze na náhodě, že bodně řezným nástrojem do této části těla není tepna nebo souběžně probíhající krční žíla zasažena. Soudní znalec zdůraznil, že to bylo záležitostí pár centimetrů, kdy díky shodě náhod k protěti tepny nedošlo, avšak i za situace, že poškozená utrpěla zranění, které je popsáno v lékařských zprávách, mohlo během několika desítek minut, bez poskytnutí specializované lékařské pomoci, dojít k fatálnímu následku. Během tohoto krátkého časového intervalu, byť je to záležitost individuální, nastupuje otok veškerých tkání. Krevní výron tak, jak to bylo popsáno v lékařské zprávě, totiž tlačil na struktury a tvořil se podkožně, a tak posunoval na stranu vlastní průdušnici, která byla ohrožena jednak tímto posunem, jednak otokem a také zmačknutím okolních struktur. Hrozila tak dechová nedostatečnost a bylo tedy nanejvýš důležité okamžitě provést intubaci. Ostatně poškozená, jejíž výpověď rozebral nalézací soud shora, popsala svůj fyzický stav tak, že se jí velmi těžce dýchalo a nebyla schopná mluvit. I její subjektivní vnímání utrpěného zranění tak, zcela odpovídá odborným závěrům soudního znalce. V závěru písemně zpracovaného znaleckého posudku a ostatně shodně i ve své výpovědi u hlavního líčení se soudní znalec také vyjádřil k možnosti vzniku závažnějších až fatálních zranění. Soudní znalec poukázal na to, že v obecné rovině útokem bodně řezným nástrojem proti integritě jedince může vzniknout velká škála různě závažných poranění, která mohou vést až k poranění závažným, život ohrožujícím, případně smrtícím. Rozhodující je pochopitelně zasažená lokalita, dopadová intenzita a charakter bodně řezného nástroje (jeho ostrost, pevnost, délka čepele). Soudní znalec upozornil na to, že poškozená měla být napadena kuchyňským nožem s černou rukojetí o celkové délce 23 cm, z čehož ostrí činilo 13 cm a nůž byl v této části široký asi 2 cm. V oblasti krku tedy takovým bodným mechanismem i mechanismem řezným mohlo dojít k protnutí velkých cév (tepna-krkavice, krční žíla). Takové zranění je provázáno masivním, těžko stavitelným krvácením. V případě poranění žíly hrozí vznik vzduchové embolie. Při protěti průdušnice může dojít k aspiraci (vdechování) krve s dušením a tím i k udušení. Při event. záchraně proto bývá v takových případech časté anoxické (nedostatek kyslíku) a trvalé poškození mozku. V oblasti obličeje, kde byla poškozená rovněž bodně řezným mechanismem poraněna, může dojít k nevratnému poškození smyslového orgánu-oka. Očnicí by mohl nástroj proniknout i do lebeční dutiny a zasáhnout pro život důležitý orgán-mozek. V souvislosti s těmito dílčími závěry soudní znalec znovu upozornil na to, že u poškozené byl zjištěn pětinasobný kontakt jejího těla s čepelí nože (třikrát na krku, jedenkrát pravá tvář, jedenkrát levé rameno). Vzhledem k lokalizaci tohoto poranění, zejména na krku a na obličeji, však pouze díky shodě okolností a náhod nedošlo k poranění okamžitě smrtícím, tedy bez možnosti záchraně jejího života. Závažné zranění však hrozilo i díky útoku tzv. tupým mechanismem, tj. úderem do oblasti čelní krajiny paličkou na maso, neboť takto může při větší dopadové intenzitě dojít ke vzniku vpáčené zlomeniny čelních kostí a k nitrolebním poraněním-zakrvácení pod mozkové obaly a zhmoždění mozku. K podobnému poranění může dojít při razantně vedeném úderu lahví do vlasaté části hlavy, kdy dojde k rozbití láhve a střepy mohou způsobit i další řezná nebo bodně řezná poranění, tedy poranění ostrá. V tomto případě k uvedeným závažnějším tupým poraněním při fyzickém napadení poškozené nedošlo z důvodu neodpovídající kombinace různých faktorů, tj. směru násilí, dopadové intenzitě, případné obraně apod. Hlavní roli v těchto situacích však sehrála pouhá shoda okolností a náhod, což zabránilo vzniku vážnějšího poranění. Pro úplnost lze podotknout, že k dotazu obhájce u hlavního líčení soudní znalec nejen na závěrech svého znaleckého posudku setrval, ale také dále vysvětlil, že zranění na tváři, které je zcela zřetelné a směřuje shora dolů, je poměrně hluboké, a byť neproniká do dutiny ústní, má hloubku cca 2-3 cm. Rozhodně to není poranění, které by vzniklo náhodně, např. ve formě škrábance. Jde o poranění, kdy útočník drží nůž pevně v ruce a aktivně proti tělu poškozené útočí. V závěru pak znalec znovu upozornil na to, že případným přetahováním o nůž by na těle poškozené taková zranění vzniknout nemohla, přičemž odkázal na podrobně popsaný Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

mechanismus vzniku zranění v závěrech svého znaleckého posudku.

B/ Hodnocení důkazů

29. Na základě shora provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že obžaloba byla na V.Š. podána oprávněně. Soud provedl u hlavního líčení veškeré dostupné důkazy shromážděné v přípravném řízení, resp. opatřené i ve stadiu řízení před soudem. Všechny provedené důkazy pak soud hodnotil jednotlivě i v jejich vzájemných souvislostech. Je nutno konstatovat, že žádný z rozhodujících důkazů nebylo třeba odmítnout jako důkaz neprocesní. Všechny důkazy, z nichž soud vycházel při svých závěrech, byly opatřeny a provedeny v souladu s procesními předpisy, za dodržení práva na obhajobu obžalovaného. Skutková zjištění, učiněná z jednotlivých důkazů jsou v podrobnostech rozebrána shora. Soud však považuje za nezbytné některé důkazy stručně rekapitulovat, neboť je jimi zcela vyvrácena obhajoba obžalovaného, kterou nalézací soud hodnotil jako zcela účelovou, v mnoha argumentech nelogickou, ačkoliv částečně obžalovaný skutkový děj popisoval shodně jako poškozená, přesto si obžalovaný často protiřekl.
30. Zásadním usvědčujícím a přímým důkazem je výpověď poškozené Z.B., kterou nalézací soud důsledně hodnotil. Podstatné je to, že poškozená popsala rozhodné skutkové okolnosti, tedy trestné jednání obžalovaného zcela shodně v přípravném řízení i u hlavního líčení. Soud zcela odmítl argumenty obhájce obžalovaného, jimiž zpochybňoval obsah výpovědi poškozené u hlavního líčení i způsob provedení jejího výslechu. Není sporu o tom, že poškozená vypovídala u hlavního líčení shodně jako v přípravném řízení. Její výslech u hlavního líčení nebyl proveden jako výslech utajeného svědka ve smyslu ustanovení § 55 trestního řádu, jak namítal obhájce. Pro takový procesní postup nebyly splněny zákonné podmínky a ostatně by to odporovalo logice věci. Obžalovaný i poškozená se totiž vzájemně znali, neboť spolu dokonce několik let žili ve společné domácnosti. V souvislosti s argumenty obhájce obžalovaného je třeba stručně upozornit na platnou právní úpravu, uvedenou zejména v ustanovení § 209 odst. 1 trestního řádu. Citované zákonné ustanovení totiž umožňuje, aby „předseda senátu učinil potřebná opatření, např. vykázal obžalovaného z jednací síně na dobu výslechu svědka, je-li obava, že svědek v přítomnosti obžalovaného nevypoví pravdu, nebo jde-li o svědka jemuž nebo osobě jemu blízké z podaného svědectví hrozí újma na zdraví, smrt nebo jiné vážné nebezpečí“. Nalézací soud aplikoval u hlavního líčení přiměřeně toto zákonné ustanovení, neboť z obsahu spisu a zejména ze samotné skutkové věty a právní kvalifikace užitě v obžalobě je zcela zřejmé, že na poškozenou Z. B. je třeba nahlížet analogicky nejen jako na oběť trestného činu, ale také jako na oběť zvláště zranitelnou, jak má na mysli ustanovení § 2 odst. 2, resp. § 2 odst. 4 písm. d) zákona 45/2013 Sb. o obětech trestného činu. Nesporně bylo poškozené ublíženo na zdraví, a to dokonce v takovém rozsahu a intenzitě, že byl zcela reálně ohrožen její život, a to trestným činem, který prokazatelně zahrnoval nejen pohrůžku násilí, ale i opakované násilí, dokonce použití zbraně (minimálně nože s délkou čepele 13 cm). Nalézací soud proto postupoval důsledně v souladu s ustanovením § 3 odst. 2 zákona 45/2013 Sb. o obětech trestných činů, který mu ukládá povinnost a respektovat osobnost a důstojnost oběti a přistupovat k oběti zdvořile, šetrně a podle možností jí vycházet vstříc. Soud pochopitelně přihlédl ke všem rozhodným skutkovým okolnostem případu, a proto při výslechu poškozené Z. B. postupoval tak, aby nedocházelo k prohlubování její újmy způsobené trestným činem, jak má na mysli k ustanovení § 3 odst. 2 alinea druhá téhož zákona. Zcela důvodně soud vyhověl žádosti poškozené o provedení jejího výslechu u hlavního líčení, aniž by se osobně setkala s obžalovaným. Vzhledem k technickým podmínkám, tj. jednací síni č. 0015 u nalézacího soudu, kde bylo hlavní líčení provedeno, pak nebylo nutné vykázat obžalovaného z jednací síně na dobu výslechu poškozené. Po dobu svého výslechu totiž byla poškozená ve výslechové místnosti jinak určené pro výslechy především utajených svědků. Prostřednictvím kamery byla poškozená

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

sledována senátem nalézacího soudu. Takto je zcela vyloučena argumentace obhájce o tom, že poškozená četla svoji výpověď z obžaloby, neboť soud po celou dobu výslechu poškozenou sledoval na monitoru a zejména dozor poškozené také vykonával řádně poučený člen justiční stráže, který byl s poškozenou po celou dobu v této výslechové místnosti a rovněž on byl snímán kamerou. Ani v nejmenším tak není odůvodněna úvaha, že by poškozená vypovídala na podkladě různých pomůcek nebo dokonce snad výpověď četla z obžaloby. Ze samotného protokolu o hlavním líčení ze dne 15. 4. 2024 tj. z příslušných pasáží o výslechu poškozené, včetně zvukové nahrávky na CD nosiči, který dokumentuje průběh hlavního líčení, je zcela zřejmé, že výslech poškozené probíhal v souladu se zákonem. Poškozená Z. B. nejdříve vypovídala sama a následně jí soud kladl otázky, a to nikoliv pouze podle chronologického sledu událostí. Opakovaně, a to zcela záměrně, se soud vracel ke skutečnostem, které již poškozená v předchozí části své výpovědi uvedla, resp. k otázkám, na které odpovíдалa. Důvodem bylo nejen pouhé upřesnění určitých údajů, ale právě prověření věrohodnosti výpovědi poškozené Z. B.. Po celou dobu výslechu poškozené obžalovaný, který seděl v jednací síni i se svým obhájcem, její vyjádření spolehlivě slyšel a následně měl možnost se k výpovědi vyjádřit a položit poškozené otázky. Procesní práva obžalovaného byla zachována, jak má na mysli ustanovení § 209 odst. 1 trestního řádu v případě provádění odděleného výslechu svědka. Souhrnně tedy lze uzavřít, že výpověď poškozené Z.B. před soudem jednoznačně obstála. Znovu je třeba rekapitulovat, že poškozená o rozhodujících skutkových okolnostech vypovídala u hlavního líčení shodně jako v přípravném řízení. Její výpověď je věcná, logicky strukturovaná a soud nemá nejmenší důvod pochybovat o věrohodnosti její výpovědi, týkající se základních a rozhodujících skutkových okolností, a to jak z hlediska obecné věrohodnosti, tak z hlediska věrohodnosti specifické. Pokud snad poškozená v některých, a je třeba zdůraznit, že méně podstatných skutečnostech vypovídala nepřesně, je to objektivně třeba přičíst jejímu mimořádně závažnému zranění fyzickému, které bylo logicky doprovázeno silným psychickým traumatem. Zcela důvodně lze předpokládat, že poškozená Z.B., stejně jako jiné oběti obdobných mimořádně závažných trestných činů, při nichž je jejich život ohrožen, se snažila tyto události postupně vytěsnit ze své paměti, zapomenout na ně a znovu se včlenit do svého dříve obvyklého způsobu života. V souvislosti s posouzením věrohodnosti poškozené, tzv. věrohodnosti specifické, zejména při konkretizaci trestného jednání obžalovaného, jako jejího dřívějšího partnera, byť se stal pachatelem mimořádně závažného trestného činu proti ní samotné, nelze přehlédnout, že poškozená rozhodně svého aktuálního postavení zvláště zranitelné oběti nezneužila. Ačkoliv měla poškozená v rámci tohoto trestního řízení příležitost popsat obžalovaného jako násilníka, přesto však uvedla, že za dobu jejich společného soužití ji nikdy fyzicky nenapadal. I tato opakovaná část výpovědi poškozené svědčí pro závěr soudu o věrohodnosti její výpovědi.

31. K argumentaci obhajoby stran určité nelogičnosti chování poškozené, spočívajícího v tom, že ke svému výslechu v přípravném řízení přinesla nůž, kterým měla být napadena, lze odkázat na přesný přepis Protokolu o jejím výslechu ze dne 8. 9. 2023 (č. l. 156). Poškozená potvrdila, že jí po incidentu zmizel z domácnosti nůž a výslovně uvedla, že „byl podobný tomu, co jsem si sem dnes přinesla“. Po předložení fotografie již zajištěného nože, dále vypověděla, že je tam zachycen nůž „asi z té sady, jako je ten nůž, co jsem dnes přinesla“. Z uvedeného je zřejmé, že poškozená přinesla ke svému výslechu pouze nůž podobný tomu, jakým byla napadena, nikoliv nůž, o němž by tvrdila, že jí byla přímo napadena.
32. V souvislosti s hodnocením věrohodnosti poškozené Z.B. je nutno dále zdůraznit, že tento důkaz nebyl osamocený. Jednalo se o zásadní a přímý důkaz, na něhož však navazují další přímé důkazy, zejména výpovědi svědků J.M. a J.M., i když oni bezprostředně viděli pouze část skutkového děje. Na výpověď poškozené Z. B. navazují i další nepřímé důkazy, kterými jsou svědecké výpovědi svědkyň M.T. a V.H.. Výpověď poškozené pak zcela odpovídá výsledkům ohledání jednotlivých částí místa činu a zejména výsledkům odborných expertiz o vyhodnocení kriminalisticky významných stop na těchto místech činu. Všechny důkazy provedené u hlavního líčení ve svém Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

souhrnu tvoří ucelený řetězec důkazů, který umožnil nalézacímu soudu ustálit skutkový děj do podoby uvedené ve výroku tohoto rozsudku. Pokud došlo v popisu skutku k částečným změnám, nemělo to však žádný vliv na závěry o trestní odpovědnosti obžalovaného V.Š.. Nalézací soud tyto závěry učinil jako zcela jednoznačné, neboť neměl žádné, byť minimální pochybnosti o tom, že se tohoto trestného jednání dopustil. Popis skutku byl pouze upřesněn tak, aby důsledně odrážel skutečnosti prokázané provedenými důkazy a také tak, aby následně užitá právní kvalifikace se skutkovými zjištěními korelovala.

33. Nalézací soud tedy řetězec důkazů stručně rekapituluje tak, že bylo prokázáno, že poškozená Z.B. byla jedinou oprávněnou uživatelkou předmětného bytu č. 4, což nejen sama potvrdila, ale zejména je to prokázáno Nájemní smlouvou a ostatně i vyjádřením obžalovaného. Obžalovaný do tohoto bytu 11. 8. 2023 kolem 14.00 hod. vstoupil bez souhlasu a vědomí poškozené. Tuto skutečnost opět prokazuje poškozená Z.B., která vyvrací výpověď obžalovaného o tom, že do bytu vstoupil za její přítomnosti. Stejně tak byly prokázány širší okolnosti skutkového děje, které předcházely těmto rozhodujícím událostem v bytě a na dvoře před bytovým domem. Obžalovaný totiž krátce předtím, než vstoupil do bytu poškozené, zjišťoval v jejím zaměstnání, že poškozená po směně skutečně z firmy odešla, což potvrdila svědkyně M.T.. Ostatně i sám obžalovaný doznává, že se do domu dostal tak, že jej pustil nájemník, který šel kolem, neboť dveře od bytového domu byly zamčené a když zvonil na zvonek, poškozená zřejmě nebyla doma a neotevřela mu. Stejně tak sám potvrzuje, že kromě zvonku před domem následně zvonil i u bytu poškozené, ale ani v tomto případě mu poškozená neotevřela, neboť v bytě nebyla. Ze shora citované výpovědi obžalovaného je zřejmé, že se hájí tím, že před bytem čekal, až v poškozená Z.B. přišla a otevřela dveře od bytu, kam sama vstoupila. K dotazu soudu však obžalovaný nedokázal logicky vysvětlit, jak dlouho hodlal před bytem poškozené čekat na její příchod, když navíc sám se jí nijak neohlásil, že v uvedený den a hodinu k ní přijde, aby se s ní setkal. Obžalovaný současně připouští, že když poškozená vstoupila do bytu, ani slovně, ani gestem ho do bytu nepozvala. Poškozená Z.B. však tuto jeho obhajobu spolehlivě vyvrátila, když uvedla, že obžalovaný již byl v jejím bytě, aniž by měl od bytu klíče a aniž by ho ona do bytu pozvala. Způsob vniknutí do bytu, který s vysokou mírou pravděpodobnosti obžalovaný využil, popsala poškozená tak, že na dveřích od bytu byl vadný zámek a vstupní dveře se nedaly zamykat na klíč, ale byly pouze zabouchnuté, když z chodby nebyla klika, ale tzv. koule. Dveře však šlo otevřít pouhým zatlačením na tyto dveře, což obžalovaný věděl z doby, kdy žili ve společné domácnosti. Obhajoba obžalovaného je tak vyvrácena nejen výpovědí poškozené, ale také výsledky ohledání místa činu, tj. bytu poškozené, včetně fotodokumentace pořízené k technickému stavu poškození těchto dveří. Nalézací soud však ke způsobu vniknutí obžalovaného do bytu poškozené musí připustit, že nebylo spolehlivě prokázáno, zda obžalovaný dveře pouze takzvaně vytlačil nebo vyrazil, nebo zda použil nějaký nástroj k neoprávněnému otevření takových dveří (pozn. soudu zpravidla tzv. planžetu). Ostatně i v tomto směru poškozená vypovídala ve prospěch obžalovaného, když uvedla, že od doby, kdy se ze společného bytu odstěhoval, od něj již neměl klíče. Je tedy vyloučena úvaha, že by do bytu vstoupil za pomoci těchto klíčů, avšak nalézací soud považuje za nezbytné upozornit, že z hlediska užití právní kvalifikace § 178 trestního zákoníku je tato skutečnost irelevantní. Není sporu o tom, což bylo prokázáno, že obžalovaný do bytu vstoupil tak, že překonal uzavřené dveře od bytu, jejichž účelem bylo zcela jednoznačně zabránit tomu, aby se tam dostaly kterékoliv jiné osoby bez souhlasu oprávněné uživatelky.
34. K samotnému počátku konfliktu mezi obžalovaným a poškozenou se obžalovaný vyjadřoval rovněž poměrně nelogicky, a to především tak, aby si opatřil příslušné alibi. Tvrdil, že si chtěl s poškozenou pouze tzv. promluvit, proč ho a jeho manželku nadále obtěžuje. Obžalovaný se však u poškozené neohlásil, schůzku si s ní nedomluvil. Naopak poškozená potvrdila, že si v předchozích dnech všimla toho, že ji sledoval přes okna jejího přízemního bytu. Uvedené skutečnosti rovněž ohlásila na policii, což potvrdila i svědkyně M.T., spolupracovnice poškozené, kterou poškozená o jeho chování informovala, i když logicky nepředpokládala, že ji obžalovaný v následujících dnech takto Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

brutálně napadne. V konečném důsledku je obhajoba obžalovaného vyvrácena i výpovědí poškozené a zejména **Záznamy telekomunikačního provozu** (č. l. 399-403), včetně **Odborného vyjádření z oboru Kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat** (č. l. 189 a násl.). Je nesporné, že to byl v posledních dnech právě obžalovaný, kdo z devíti vzájemných telefonátů sám v osmi případech kontaktoval poškozenou. Obžalovaný dokonce nedokázal vysvětlit, proč si nezměnil SIM kartu, proč údajné obtěžování poškozenou neoznámil na policii. Stejně tak nedokázal vysvětlit, proč jako osoba, vzhledem ke své trestní minulosti nepochybně základů trestního práva znalá, si nevzal k této tzv. schůzce žádného společníka, který by mohl být potenciálním svědkem. Poškozená Z.B. dokonce potvrdila, že krátce před tímto incidentem cca dne 29.7. v bytě nechala obžalovaného přespát, neboť byl údajně v bytové nouzi. Vysoce pravděpodobně ji však obžalovaný odcizil částku 3.600 Euro, o čemž učinila trestní oznámení (viz č. l. 408, 540). Již při této návštěvě hypoteticky mohl obžalovaný s poškozenou její tzv. obtěžování probrat, ale ani v náznaku nebylo prokázáno, že by takto učinil. Stejně tak obžalovaný nedokázal logicky u hlavního líčení potvrdit, čeho se v údajném rozhovoru chtěl domáhat a zejména, jak chtěl dosáhnout toho, aby případný příslib poškozené byl vymahatelný a realizovatelný. Jeho tvrzení měl prokázat svědek Hrazdil, který ovšem, jak sám obžalovaný potvrdil, zemřel.

35. Údajný úvodní slovní konflikt, byť jej popisuje pouze obžalovaný, ovšem přerostl v konflikt fyzický, odehrávající se v předsíni bytu. Pro úplnost považuje soud za nezbytné podotknout na fotodokumentaci i pořízený náčrtek tohoto bytu, z něhož je zřejmé, že předsíň bytu, užívaného poškozenou, měla skutečně minimální rozměry, a to cca 3krát 1,2 až 1,5 m. Současně je třeba od samého počátku konfliktu mít na zřeteli fyzickou dispozici obžalovaného, jako muže ve věku 51 let, výšky 185 cm, váhy 116 kg (viz č. l. 349), který ovšem tvrdí, že se cítil být ohrožen poškozenou, jako ženou ve věku cca 66 let, výšky 160 cm, váhy 78 kg (č. l. 261). Obžalovaný uvedl, že to byla právě poškozená, která fyzický útok začala tím, že ho napadla lahví od vína. On údajně uhnul a lahev se roztránila na podlaze, případně o zárubeň dveří. Zcela logicky však při své tělesné dispozici, pokud se obžalovaný cítil poškozenou ohrožen, mohl z těchto minimálních prostor bytu sám odejít. Ostatně byl to právě on, jak sám uvádí, kdo dveře od bytu zavřel. Obžalovaný však z bytu neodešel a naopak ve svém fyzickém konfliktu s poškozenou pokračoval. Počátek konfliktu však zcela jinak popisuje poškozená Z.B.. Podle názoru nalézacího soudu poškozená zcela logicky a věcně, vyvrací obhajobu obžalovaného. Opakovaně totiž uvedla, že v okamžiku, když vstoupila do bytu, na ni obžalovaný, který vyšel z kuchyně, zaútočil tak, že jí nejdříve jedenkrát udeřil paličkou na maso do hlavy. Její výpověď stran prvního útoku i použitého předmětu je zcela v souladu s výše citovaným znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství i jednotlivými lékařskými zprávami, které její zranění zachycují. Soudní znalec potvrdil, že takto způsobené zranění na hlavě poškozené odpovídá uvedenému mechanismu, který poškozená popsala. Dále poškozená popsala strkání a tlak obžalovaného na její tělo, když ležela na zem. Za podstatné považuje soud i její opakované a výslovné vyjádření o tom, že dostala druhý úder do hlavy. Také v této fázi, podle názoru soudu, poškozená zcela pravdivě několikrát uvedla, že předmět, kterým byla udeřena zezadu do hlavy, neviděla. Sama se domnívá, že to bylo lahví s vínem, protože ta zůstala roztráštěná v předsíni. Ani na opakovaný dotaz to však nedokázala výslovně potvrdit. Rovněž v této části výpovědi poškozené zcela odpovídá znaleckému posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství i uvedeným lékařským zprávám a ostatně i výsledkům ohledání místa činu, tj. bytu poškozené, kde v předsíni byly střepy nalezeny. Podstatné je to, že soudní znalec dospěl k závěru, že i toto zranění na hlavě odpovídá tomu, že poškozená byla udeřena lahví. Užití tohoto předmětu útoku na poškozenou však nebylo jednoznačně potvrzeno, a proto soud upřesnil v popisu skutkového děje užití „blíže nezjištěného předmětu“. Jeví se sice jako vysoce pravděpodobné, s ohledem na výsledky ohledání i závěry znaleckého posudku, že poškozená byla touto lahví s vínem udeřena, avšak nelze to postavit najisto, jak vyžadují základy trestní odpovědnosti.

36. Pro úplnost lze podotknout, že není důvodu pochybovat o věrohodnosti výpovědi poškozené ani v těch částech, kde popisovala průběh fyzického konfliktu v předsíni, kdy ji obžalovaný opakovaně srazil k zemi, přitlačil k zemi apod. To našlo odraz ve skutkové větě výroku rozsudku, byť se jedná o skutečnosti, které nejsou zásadní pro následně užitou právní kvalifikaci, ale pouze dokreslují celkové okolnosti skutkového děje. V této souvislosti hodnotil nalézací soud jako nevěrohodnou tu část výpovědi obžalovaného, který uvedl, že jej v předsíni poškozená chtěla napadnout nožem, on nůž sebral, položil jej na poličku, čehož poškozená využila a z bytu utekla. Pro úplnost lze podotknout, že obžalovaný se hájil i tím, že na počátku konfliktu v předsíni mu poškozená nabídla peníze, tedy svoji peněženku, která v průběhu konfliktu upadla na zem a on ji opět položil na poličku, kam poté odložil i nůž. Nalézací soud tuto obhajobu obžalovaného opět hodnotí jako nelogickou a účelovou. Vzhledem k tělesné dispozici obžalovaného a poškozené, stísněným prostorám předsíně a jejich těsné fyzické blízkosti v průběhu konfliktu, si lze jen obtížně představit, že by se poškozená mohla vymanit z dosahu obžalovaného natolik, aby odešla, byť několik kroků do kuchyně pro nůž. Naproti tomu považuje soud, vzhledem k výsledkům ohledání místa činu, tj. tohoto bytu i pořízené fotodokumentaci, za zcela věrohodné tvrzení poškozené, která logicky vysvětlila, že když po fyzickém konfliktu obžalovaný odešel do kuchyně pro nůž a zanechal ji v předsíni na zemi, ona se zvedla a ihned z bytu utekla. Byla to tedy poškozená, která utekla z vlastního bytu před dalšími útoky obžalovaného. Rozhodně to nebyl obžalovaný, který by sám z bytu utekl před poškozenou, i když se hájí tím, že jej poškozená nožem ohrožovala. Ostatně v další části výpovědi obžalovaný uvedl, že poškozenou tzv. došel nebo doběhl před domem nedaleko vstupních dveří.
37. Závěrečná část fyzického konfliktu mezi obžalovaným a poškozenou, která se odehrávala na dvoře před bytovým domem, je kromě výpovědi poškozené, s níž korespondují i závěry znaleckého posudku z oboru soudního lékařství, prokazována i výpověďmi svědků J.M., J.M.. Do jisté míry jsou skutkové okolnosti prokazovány i výpovědi svědkyně V.H., která sice obžalovaného s poškozenou neviděla, ale, jak je shora rozebráno, pouze slyšela mužský hlas, který se domáhal vydání mobilu, PIN kódu a také slyšela jeho výhrůžky. Závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, vycházející z lékařských zpráv, v nichž bylo zranění poškozené popsáno, pak korespondují nejen s výpovědi poškozené, ale s výpověďmi svědků J.M. a J.M. o tom, že poškozená byla zraněná především na krku a silně krvácela. Tyto důkazy zcela vyvrací obhajobu obžalovaného, spočívající v tom, že masivní krvácení poškozené z krku údajně neviděl. To opět zcela nelogicky obžalovaný vysvětluje tím, že nad poškozenou tzv. dřepěl, a proto takové zranění nemohl vidět. Ze samotné podstaty věci, kdy se obžalovaný pohyboval ve vzdálenosti odhadem 0,5m až 1m od těla poškozené, je zcela vyloučeno, že by takto silné a masivní krvácení poškozené, zachycené mj. na fotodokumentaci, která je součástí znaleckého posudku, neviděl. Obhajobu obžalovaného ostatně vyvrací i svědkyně J. M., která uvedla, že jí obžalovaný tvrdil, že poškozená spadla z kola, a proto je takto silně zakrvácená. Není sporu o tom, že ani v této fázi neměl obžalovaný nejmenší zájem reálně poskytnout poškozené pomoc, a to dokonce prostřednictvím jiné osoby. Podle názoru soudu mu nic nebránilo v tom, aby požádal o součinnost při poskytnutí pomoci minimálně svědkyni J.M., která prošla těsně kolem nich. Takto je v zásadě vyvrácena i obhajoba obžalovaného spočívající v tom, že chtěl poškozené poskytnout pomoc, a proto šel do jejího bytu pro ručník, avšak když se vrátil, poškozená již na dvoře nebyla. Místo toho, aby šel poškozenou hledat na blízkých místech, šel údajně tento ručník do jejího bytu vrátit. Takto tvrzené jednání však nalézací soud považuje za zcela iracionální a účelové. Obžalovaný doznal, že až v tento okamžik v bytě vzal červenou peněženku poškozené, včetně platební karty a také nůž. Nalézací soud naopak považuje za zcela věrohodné tvrzení poškozené o tom, že vydání peněženky s platební kartou si od ní vynutil obžalovaný na dvoře, a to pomocí nože, kterým ji opakovaně zcela závažně fyzicky zranil. Po získání bankovní karty a informace o PINu poškozenou opustil a odešel k bankomatu, aby provedl výběr peněz. Pod pohrůžkou zabít donutil poškozenou nejen k vydání peněženky, resp. platební karty, ale také ke sdělení PIN kódu, který mu poškozená poskytla tím, že Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

jej ukázala na prstech ruky, když už sama nemohla mluvit. V této části totiž výpověď poškozené odpovídá výpovědi svědkyně V. H., která slyšela, že se mužský hlas opakovaně domáhá sdělení PIN kódu a mylně si to spojila s odblokováním mobilu. To je však, podle názoru soudu, nepodstatné. Záměr obžalovaného získat od poškozené PIN k jejímu bankovnímu účtu, nikoliv k mobilnímu telefonu totiž lze zcela spolehlivě dovodit z jeho následného jednání. Pohyb obžalovaného na nedalekém místě, v tzv. uličce mezi domy, dokonce s touto červenou peněženkou v ruce, kterou poznala jako peněženkou poškozené, potvrdila svědkyně M.T.. Nesporné je rovněž to, že obžalovaný poškozenou napadl kuchyňským nožem o délce čepele cca 13 cm, který následně zahodil do kontejneru. Zde byl nůž nalezen a v biologických stopách byla zjištěna DNA poškozené, a to shodně jako v biologických stopách, zajištěných ze stěru pod nehty na ruku obžalovaného. Rovněž tyto skutečnosti plně korespondují s výpovědí poškozené a jsou prokázány shora rozebranými důkazy. V mezidobí, při cestě ze dvora, kde obžalovaný zanechal těžce zraněnou poškozenou, až do okamžiku, než se pokusil v bankomatu ČSOB dvakrát pomocí platební karty vybrat peníze, se obžalovaný ještě zastavil v prodejně, kde si koupil nové tričko.

38. V nejmenším neobstojí ani závěrečná obhajoba obžalovaného o tom, že peníze z účtu poškozené prostřednictvím platební karty z bankomatu, vlastně nechtěl vybrat. Údajně chtěl pouze zjistit stav jejího účtu, který se mu, dokonce bez zadání správného PINu, ukázal. Zjistil, že poškozená měla na účtu cca 11.000 Kč. Výpověď obžalovaného je však zcela jednoznačně vyvrácena dalšími důkazy, které naopak jeho trestná jednání prokazují. Kromě toho je všeobecně známo, že bez PIN kódu nikdo ani pouhé informace o příslušném bankovním účtu nezjistí a pochopitelně není oprávněn s finančními prostředky, zde uloženými, jakkoli nakládat. Ze shora rozebrané Zprávy ČSOB, doprovázené detailními fotografiemi obžalovaného, bylo zjištěno, že se dvakrát, byť neúspěšně, pokusil vybrat vždy částku 8.000 Kč. Pro opakovaně špatně zadaný PIN kód se mu to nepodařilo. To ostatně koresponduje i s výpovědí poškozené Z.B., která uvedla, že ačkoliv nemohla mluvit, PIN kód sice ze strachu ukázala obžalovanému na prstech své ruky, ale přesto byla schopna záměrně mu sdělit chybný PIN kód. Chtěla zabránit tomu, aby obžalovaný peníze z jejího účtu vybral. Obžalovaný totiž věděl, od kdy s ní žil, že právě 11.dne jí na účet, tak jako obvykle, přišla výplata. Pro úplnost lze podotknout, že Zprávou ČSOB byl prokázán zůstatek na tomto účtu ke dni podání zprávy, tj. ke dne 1. 9. 2023 ve výši cca 120.000 Kč.
39. Zcela v neprospěch obžalovaného je tak třeba hodnotit jeho následné jednání, prokazované jeho doznáním, nálezem předmětného nože, na němž byly zachyceny biologické stopy, v nichž byl detekován profil DNA poškozené, jakož i záznamy z prodejny, kde si kupoval čisté tričko. Obžalovaný totiž opakovaně tvrdil, že peněženkou a nůž si vzal v bytě na polici v předsíni, kam je předtím odložil, a to ve fázi, když do bytu šel vrátit ručník, kterým chtěl původně poskytnout pomoc poškozené. Útok nožem na poškozenou, který byl prokázán lékařskými zprávami, znaleckým posudkem i objektivně pořízenou fotodokumentací, obžalovaný popřel, ale současně připustil, že na místě neviděl nikoho jiného, kdo by poškozenou takto napadl. Je tedy zcela vyloučena jeho obhajoba o tom, že v době útoku na poškozenou nožem před domem na dvoře, byl tento nůž v bytě poškozené (na polici v předsíni). Zcela logicky za takové situace by obžalovaný nůž z bytu nevzal a následně jej neodhodil v nejbližší popelnici. Naopak toto jednání odpovídá jeho snaze okamžitě a bezprostředně se zbavit předmětu doličného, kterým spáchal mimořádně závažný trestný čin. Místo nálezu nože je dokumentováno výsledky ohledání místa činu, včetně pořízené fotodokumentace. Záměrem obžalovaného bylo získat platební kartu, jejímž prostřednictvím chtěl z účtu poškozené vybrat peněžní prostředky. Naproti tomu za poměrně racionální považuje nalézací soud úkony obžalovaného, které provedl poté, co poškozenou brutálně pomocí nože fyzicky napadl, krvácející ji zanechal na dvoře. Sám si musel být vědom, že i na jeho tričku tyto krevní stopy jsou a jak sám potvrdil, tričko vyhodil, šel si koupit tričko nové. Rovněž se takovým způsobem zbavil penženky, z níž vytáhl platební kartu a peněženkou hodil do řeky. Obžalovaný si pochopitelně byl vědom toho, že v zakrváceném tričku, event. bez trička, by jej Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

ochranka do banky k bankomatu nepustila. V konečném důsledku nelze přehlédnout ani to, že krevní stopy, v nichž bylo detekováno DNA poškozené, byly zachyceny také na kratěsech obžalovaného, které měl v inkriminované době na sobě.

C/ Právní kvalifikace

40. **Trestné jednání** obžalovaného V.Š. spočívalo nejdříve v tom, že dne 11. 8. 2023 kolem 14.00 hod. bez souhlasu a vědomí oprávněné užívatelky Z.B. blíže nezjištěným způsobem otevřel uzavřené dveře od bytu č. 23/15 4 v přízemí bytového domu na adrese Břeclav XXXXX, následně do bytu vstoupil a vyčkával příchodu poškozené. Obžalovaný tedy neoprávněně vnikl do **obydlí jiného**, tj. bytu poškozené Z.B., která k tomuto bytu měla nájemní smlouvu. Obydlím se ve smyslu ustanovení § 33 trestního zákoníku rozumí dům, byt nebo jiná prostora sloužící k bydlení a příslušenství k nim náležející. Není sporu o tom, že byt, k němuž měla poškozená nájemní právo, tyto znaky naplňuje, i když poškozená nebyla výlučnou vlastnící této bytové jednotky. **Neoprávněným vyniknutím** do tohoto obydlí se pak podle ustálené soudní praxe rozumí nežádoucí a minimálně bez souhlasu oprávněného uživatele uskutečněné vejít do tohoto bytu, určeného k bydlení. Obžalovaný však nejenže do bytu vniknul, ale také zde **neoprávněně setrval**, když nedbal výzvy poškozené, aby svého útoku na ni zanechal. Z toho lze dovodit i její zájem na tom, aby obžalovaný byt opustil. Obžalovaný se však odmítl z bytu vzdálit a ve fyzickém napadání poškozené, jak bude dále rozvedeno, pokračoval. Nalézat soud již shora poukázal na to, že nepovažoval za spolehlivě prokázané skutečnosti uvedené ve výroku a zejména užitou právní kvalifikaci obžaloby, spočívající v tom, že obžalovaný do bytu vnikl „násilím“. Obžalovaný však znaky kvalifikované skutkové podstaty, tj. § 178 odst. 2 trestního zákoníku spolehlivě naplnil, neboť prokazatelně „**překonal překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí**“. Touto překážkou se rozumí vstupní dveře, které, byť nebyly zamčeny na zámek, byly zavřeny a z veřejně dostupných prostor, tj. chodby domu měly tzv. kouli, nikoliv kliku. Takto zavřené dveře měly vytvořit zábranu jiným osobám. Obžalovaný dveře překonal s vysokou mírou pravděpodobnosti použitím násilí, avšak tato skutečnost není podstatná, neboť o překonání překážky, jejímž účelem je zabránit vniknutí, jde i tehdy, pokud by teoreticky pachatel takové dveře otevřel pravým klíčem, například odcizeným nebo který našel, event. paklíčem či planžetou. Rozhodující je to, co bylo prokázáno, tedy, že dveře byly zavřené, aby tak chránily obydlí poškozené před vniknutím neoprávněných osob.
41. Obžalovaný takto naplnil znaky **objektivní stránky** (jednání, následku a příčinné souvislosti mezi nimi) přechinu porušování domovní svobody v rovině základní i kvalifikované skutkové podstaty, tj. § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku. Předmětem ochrany této skutkové podstaty je domovní svoboda zaručená v čl. 12 Listiny práv a svobod. Chráněna je takto domovní svoboda nejen vlastníka, ale i uživatele bytu, včetně prostor sloužících k bydlení a jeho příslušenství. Zájem společnosti na ochraně domovní svobody je **objektem**, nebo-li zájmem chráněným ustanovením § 178 trestního zákoníku, který obžalovaný porušil.
42. Nejzávažnější **trestné jednání** obžalovaného spočívalo v tom, že dne 11. 8. 2023 kolem 14.00 hod. v Břeclavi na ulici XXXXX opakovaně fyzicky napadl poškozenou Z. B., a to ve dvou fázích, které se odehrávaly jednak v jejím bytě a jednak před vstupními dveřmi do bytového domu, tedy na dvoře. V bytě XXXXX, užívaném poškozenou, obžalovaný poškozenou nejdříve napadl tak, že ji jedenkrát udeřil do levé části hlavy paličkou na maso zabalenou do igelitu, následně ji srazil na zem, kde ji ještě rukama přitlačil. Když se poškozená zvedala, znovu ji závažným způsobem napadl, a to tak, že ji jedenkrát udeřil do pravé strany temeně týlní krajiny vlasaté části hlavy blíže nezjištěným předmětem. Poškozená pak využila situace, že se obžalovaný vzdálil do kuchyně a vyběhla před dům, mj. i s kabelkou šedivé barvy, v níž měla peněženku s osobními doklady, včetně platební karty

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

k bankovnímu účtu. Obžalovaný vyběhl za ní a ve fyzickém útoku na poškozenou pokračoval. Před domem, tedy na dvoře, znovu poškozenou fyzicky napadl tak, že ji nejdříve zezadu chytil za ramena a srazil ji na zem, zde ji chytil za čelist, na kterou silně tlačil tak, až poškozené zlomil zubní protézu. Za nejzávažnější považuje soud trestné jednání obžalovaného, které v této fázi spočívalo v tom, že kuchyňským nožem s délkou čepele cca 13 cm, který krátce předtím odcizil v bytě poškozené, v útocích proti poškozené pokračoval. Nejdříve nůž přiložil k pravé straně jejího obličeje a tvář jí probodl směrem k dolní čelisti. Poté ji opakovaně bodl do krku, a to nejméně třikrát, jak vyplývá z rozboru jejího zranění a také ji ještě jedenkrát způsobil poranění na levém rameni.

43. **V přímé příčinné souvislosti** s tímto trestným jednáním obžalovaného utrpěla poškozená Z. B. závažné zranění, a to vícečetné bodnořezné poranění krku, kdy v jednom případě bodný kanál sahal až k průdušnici, dále bodně řeznou ránu na pravé straně obličeje směřující k dolní čelisti, škrábancovou oděrku ukončenou hlubší oděrku v oblasti levého ramena, tržně zhmožděnou ránu s okolním sedřením levé části čela a oděrku s krustou v temeně týlní krajiny vlasaté části hlavy. Fakticky tedy třikrát byl nožem zasažen krk a jednou pravá tvář, čímž mohlo dojít k protnutí velkých cév (tepna-krkavice, krční žíla), které je provázáno masivním, těžko stavitelným krvácením a v případě žíly může dojít i ke vzduchové embolii a při protěti průdušnice může dojít k aspiraci krve s udušením, event. k trvalému poškození mozku. Zraněním v obličeji hrozil vznik nevratného poškození smyslového orgánu-oka, když očníci mohl nástroj proniknout i do lebeční dutiny a zasáhnout pro život důležitý orgán. Tupým mechanismem, tj. úderem do oblasti čelní krajiny paličkou na maso, mohlo dojít při větší dopadové intenzitě ke vzniku vpáčené zlomeniny čelních kostí a nitrolebním poraněním-zakrvácením pod mozkové obaly, zhmoždění mozku. Jednalo se o mimořádně závažné zranění, díky němuž reálně a objektivně **hrozila smrt poškozené**. Pouze díky shodě okolností a náhod, zejména kdy nedošlo k poškození důležitých orgánů, a také díky včas poskytnuté lékařské péči byl smrtelný následek trestného jednání obžalovaného odvrácen, avšak zcela reálně hrozil. Tato mimořádně závažná zranění nezpochybnitelně ohrožovala život poškozené, protože její úmrtí zcela reálně hrozilo. Znovu je třeba odkázat na závěry soudního znalce z oboru soudního lékařství, který výslovně uvedl, že protnutí velkých cév bezprostředně hrozilo, neboť ty se nacházely cca 1,5-2 cm od míst, kam byla poškozená zasažena a v takovém případě reálně hrozilo masivní, těžko stavitelné krvácení a další shora popsané následky. Podle názoru soudu lze, bez jakýchkoliv pochybností, shrnout, že zranění byla mimořádně závažná, život poškozené bezprostředně a reálně ohrožovala, avšak k jejímu úmrtí nedošlo díky okolnostem zcela nezávislým na vůli obžalovaného. Obžalovaný navíc zanechal poškozenou, silně krvácející, na místě útoku, odkud odešel bez toho, že by jí, byť laickou, první pomoc poskytl nebo ji alespoň přivolal. Zdravotní stav a v konečném důsledku i život poškozené byl obžalovanému zcela lhostejný. O přivolání pomoci požádala svědky J.M. a J.M. v posledních minutách relativně uspokojivého zdravotního stavu, kdy byla při vědomí, sama poškozená. Z.B. pak ještě stačila dojít na velmi blízkou policejní stanici.
44. K úmrtí poškozené Z.B. fakticky nedošlo, a proto nalézací soud hodnotil celkové jednání obžalovaného jako zločin vraždy, který však zůstal **ve vývojovém stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku**. Pokusem se tak rozumí jednání, které bezprostředně směřuje k dokonání trestného činu, jehož se pachatel dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, jestliže k dokonání trestného činu nedošlo. V této souvislosti je však nutné zdůraznit, že uvedené skutečnosti nemají vliv na závěry o trestní odpovědnosti obžalovaného, neboť podle § 21 odst. 2 trestního zákoníku je pokus trestného činu trestný podle trestní sazby stanovené na dokonaný trestný čin.
45. Obžalovaný však znaky objektivní stránky zločinu vraždy podle § 140 trestního zákoníku, byť zůstavšícího ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku naplnil nikoliv v rovině základní skutkové podstaty podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku, ale v rovině kvalifikované skutkové podstaty podle § 140 odst. 2 a také odst. 3 písm. j) trestního zákoníku. Předně je třeba poukázat na Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

skutečnost, že celé jednání obžalovaného prokazatelně směřovalo k tomu, aby získal platební kartu poškozené Z. B., jejímž prostřednictvím se pokoušel vybrat krátce po útoku na poškozenou peníze z jejího účtu prostřednictvím bankomatu. Obžalovaný prokazatelně jednal **v úmyslu získat pro sebe majetkový prospěch**. Podmínkou naplnění formálního znaku § 140 odst. 3 písm. j) trestního zákoníku není to, aby skutečně majetkový prospěch získal a současně není zákonem stanovena ani výše minimálního majetkového prospěchu.

46. Tohoto jednání, které naplňovalo znaky objektivní stránky zločinu vraždy, se obžalovaný dopustil zaviněním ve formě přímého úmyslu, dokonce pak naplňujícím znaky **předchozího uvážení**, jak vyžaduje ustanovení § 140 odst. 2 trestního zákoníku. To bude detailně rozvedeno při rozboru subjektivní stránky. Je však třeba zdůraznit, že obžalovaný, byť přes svou vysokou fyzickou převahu nad poškozenou, na ni neútočil tzv. holýma rukama, ale prokazatelně k zesílení svého útoku vůči tělesné integritě poškozené použil zbraň. Tím nalézací soud míní jednak kuchyňský nůž s délkou čepele 13cm, ale také paličku na maso, kterou ji udeřil do hlavy. **Zbraní** se totiž, v souladu s ustanovením § 118 trestního zákoníku, rozumí cokoli, čím je možno učinit útok proti tělu důraznější. Použitý nůž i palička na maso znaky zbraně bez jakýchkoliv pochybností naplňují. Tyto právní závěry nalézacího soudu mají oporu v objektivně zjištěných zraněních na těle poškozené prokázaných lékařskými zprávami, ale zejména v závěrech znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství. Pro úplnost lze podotknout, že teoreticky by charakter zbraně mohla mít i láhev s vínem, která mohla závažné zranění způsobit, což potvrdil opět znalecký posudek z oboru soudního lékařství, avšak skutkové závěry v tomto směru nebylo možné postavit najisto.
47. Tímto jednáním obžalovaného V.Š. bezprostředně směřujícím proti tělesné integritě poškozené Z.B. byl porušen zájem společnosti nejen na ochraně zdraví, ale zejména na ochraně života fyzických osob, který je **objektem** zločinu vraždy podle § 140 trestního zákoníku. Smrt poškozené Z. B. mohla zcela reálně vzniknout právě v přímé příčinné souvislosti s trestným jednáním obžalovaného, a to s odkazem na použité zbraně, četnost útoků, jejich intenzitu i místa na těle poškozené, kam útoky obžalovaného, zejména nožem, směřovaly. Ke smrtelnému následku nedošlo, a to díky okolnostem zcela nezávislým na vůli obžalovaného. Tyto skutečnosti proto nelze hodnotit v jeho prospěch. Nalézací soud však považuje za nezbytné zdůraznit, že život člověka je prvořadou hodnotou, na její ochraně má každá civilizovaná lidská společnost zájem, což je ostatně vyjádřeno i v článku VI. Listiny práv a svobod, která je součástí Ústavního pořádku ČR. Citované zákonné ustanovení zakotvuje právo každého na život, jakož i to, že nikdo nesmí být života zbaven. Zvýšenou ochranu chráněnému zájmu poskytuje zákonodárce v rovině kvalifikované skutkové podstaty, kdy jednání pachatele, spočívající v tom, že úmyslně usmrtí jiného s rozmyslem nebo dokonce po předchozím uvážení, lze potrestat trestem odnětí svobody v trvání 12-20 let (§ 140 odst. 2 trestního zákoníku). V případě, že takový čin je spáchán dokonce v úmyslu získat majetkový prospěch, umožňuje zákonodárce, podle ustanovení § 140 odst. 3 trestního zákoníku uložení trestu odnětí svobody v trvání 15-20 let, event. uložení výjimečného trestu. V rovině základní skutkové podstaty podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku lze pachateli uložit pouze trest odnětí svobody, a to v trvání 10-18 let.
48. Z hlediska chronologického sledu událostí pak závěrečné **trestné jednání** obžalovaného spočívalo v tom, že v průběhu fyzického a napadení poškozené Z. B., kdy ji opakovaně vyhrožoval tím, že ji zabije, pokud mu nedá platební kartu, poškozenou donutil, aby mu vydala svoji peněženku s platební kartou od jejího bankovního účtu. Současně ji donutil i k tomu, aby mu ukázala PIN kód k této platební kartě na prstech ruky, neboť poškozená již nemohla mluvit. Proti vůli poškozené, tedy **bez souhlasu oprávněné uživatelky** této platební karty Z. B., **získal platební kartu** do své dispozice. Ze zprávy ČSOB a. s. bylo zjištěno, že poškozená Z. B. byla jedinou majitelkou účtu, k němuž byla platební karta vydána, a byla i jedinou oprávněnou uživatelkou této platební karty.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

Platební kartu je třeba považovat za **platební prostředek**, který slouží k provádění plateb v bezhotovostním styku. Bankovní platební karta slouží klientům příslušného peněžního ústavu, u něhož mají svůj bankovní účet, k provádění bezhotovostních plateb, ale také k výběru hotovosti z bankovního účtu, zpravidla v příslušném bankomatu. Obžalovaný dále jednal tak, že po získání platební karty bez souhlasu poškozeného uživatele, tedy Z. B., odešel k nejbližšímu bankomatu ČSOB č. 8041 v Břeclavi na XXXXX. Zde se ještě téhož dne, tj. 11. 8. 2023 dvakrát pokusil z bankomatu vybrat vždy částku 8.000 Kč, a to ve 14.45.00 a 14.45.19 hod. Takto chtěl získat do své dispozice peněžní prostředky z bankovního účtu poškozené Z. B., tedy **peněžní prostředky náležející jinému**.

49. Není sporu o tom, že obžalovaný naplnil **znaky objektivní stránky** přečinu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku tím, že bez souhlasu oprávněného držitele platební karty, (Z.B. bez jejího souhlasu) tuto platební kartu, tj. platební prostředek umožňující výběr hotovosti nebo převod peněžních prostředků, získal do své dispozice, tedy si jej tzv. opatřil. Za této situace, kdy obžalovaný platební kartu měl ve své dispozici pouze několik minut, než se ji pokusil použít a zejména než byl zadržen, nepovažoval soud za naplněnou jinou formu trestně právně významného jednání, tj. např. přechovávání platební karty.
50. **V přímé příčinné souvislosti** s trestným jednáním obžalovaného byl porušen zájem společnosti na ochraně platebních prostředků, v tomto případě zejména platební karty a tím i zájem na řádném fungování bezhotovostního platebního styku, který je **objektem** skutkové podstaty trestného činu dle § 234 trestního zákoníku. I v této souvislosti je třeba zdůraznit, že skutečnost, že obžalovaný fyzicky peněžní prostředky ani v jednom z pokusů o výběr nezískal, je zcela irrelevantní. Trestný čin dle § 234 odst. 1 trestního zákoníku je totiž dokonán již tím, že si pachatel takový platební prostředek opatří (příp. zpřístupní, přijme či přechovává), když se jedná o platební prostředek jiného a pachatel takto jedná bez souhlasu oprávněné osoby.
51. Vedle znaků objektivní stránky (jednání, následek a příčinná souvislost mezi nimi) i znaků objektu u každé ze tří skutkových podstat trestných činů aplikovaných na trestné jednání obžalovaného se nalézací soud pochopitelně zabýval i dalšími obligatorními formálními znaky každé z těchto skutkových podstat, tj. znaky subjektu a subjektivní stránky.
52. Nezbytným **znakem subjektu**, tj. pachatele trestného činu je jeho věk a přičetnost. Z provedeného dokazování bylo nade vší pochybnost zjištěno, že V.Š. byl v době spáchání trestných činů pachatelem zletilým, čímž naplnil **podmínku věku** vyžadovanou v ustanovení § 25 trestního zákoníku. **Podmínka přičetnosti** (§ 26 trestního zákoníku) vyžaduje, aby pachatel v době spáchání trestného činu byl schopen rozpoznat jeho protiprávnost a své jednání ovládat. K otázce duševního stavu obžalovaného V.Š. byl zpracován již ve stadiu přípravného řízení **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a z oboru psychologie, odvětví klinická psychologie** (č. l. 317-341), který byl u hlavního líčení čten postupem podle § 211 odst. 5 trestního řádu. Pro posouzení otázky přičetnosti mají význam závěry soudní znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie MUDr. Marty Holanové. Na základě vyšetření obžalovaného soudní znalkyně dospěla k závěru, že V.Š. v minulosti, zejména v době údajného trestného jednání, netrpěl a ani aktuálně netrpí forenzně závažnou duševní poruchou, ani závislostí na alkoholu a dalších návykových látkách nebo sexuální deviací. Jeho rozumové schopnosti jsou však podprůměrné a jeho osobnost je disociální. V inkriminované době se sice nacházel pod vlivem alkoholu, ale jednalo se o simplexní alkoholovou opilost, která neměla na jeho rozhodování a ovládání vliv. Ve stavu patické opilosti se v rozhodující době nenacházel. Pokud se trestného jednání dopustil, pak podle závěrů soudní znalkyně byly jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti zcela zachovány. Z hlediska psychiatrického není pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečný, neboť obžalovaný netrpí duševní poruchou (nemocí), která by byla psychiatrickou léčbou ovlivnitelná. Podle závěrů soudní znalkyně tak nejsou

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

dány podmínky pro uložení žádného druhu ochranného léčení nebo podmínky pro uložení zabezpečovací detence.

53. Nálezací soud tak považoval za rozhodující závěr soudní znalkyně o tom, že rozpoznávací a ovládací schopnosti obžalovaného V.Š. byly v inkriminované době plně zachovány. Takto byly odůvodněny úvahy pro závěr nálezacího soudu o tom, že obžalovaný byl v době spáchání trestného činu pachatelem plně přičetným. Vzhledem k tomu, že byl současně i zletilým, naplnil zcela jednoznačně znaky subjektu, tj. podmínku věku a podmínku přičetnosti podle § 25 a 26 trestního zákoníku. Nálezací soud tedy v nejmenším neshledal zákonné podmínky pro úvahy o tom, že by obžalovaný V. Š. jednal ve stavu zmenšené přičetnosti ve smyslu ustanovení § 27 trestního zákoníku nebo dokonce, že by na něj bylo třeba hledět jako na pachatele nepřičetného ve smyslu ustanovení § 26 trestního zákoníku.
54. Pro úplnost lze upozornit také na závěry znaleckého zkoumání duševního stavu obžalovaného V.Š. **soudní znalkyní z oboru psychologie, odvětví klinická psychologie** PhDr. Marcelou Langovou Šindelářovou, které však našly odraz především v závěrech o ukládaném trestu a formě jeho výkonu. Soudní znalkyně po vyšetření obžalovaného dospěla k závěru, že intelekt V.Š. se nachází v pásmu slabšího průměru. Ve svých jednotlivých částech a schopnostech je relativně vyrovnaný, s výjimkou výrazně podprůměrné schopnosti porozumět a řešit sociální situace, byť relativně jednoduché. Do určité míry je toto znevýhodnění kompenzováno dostatečnou vazbou obžalovaného na realitu a relativně dobrou sociální přizpůsobivostí myšlení. Paměť obžalovaného je chabější a pohybuje se v tzv. hraničním pásmu, tedy pásmu mezi podprůměrem a paměťovým defektem. Obžalovaný má omezenou kapacitu zapamatování si jednotlivých informací, ale jeho fantazie je velmi slabá a nemá sklon k deformacím či konfabulacím. Do jisté míry soudní znalkyně poskytla vysvětlení výpovědi obžalovaného, která nekorespondovala s výpovědí poškozené. Soudní znalkyně uvedla, že pokud se vychází jen z úrovně a kvality paměti obžalovaného, lze předpokládat, že bude reprodukovat méně informací o proběhlých událostech, nebude je deformovat ani konfabulatozně doplňovat. Pokud by ovšem takto činil, jednalo by se podle psychologického vyšetření o vědomou lež. Nálezací soud opakovaně při rozboru výpovědi obžalovaného i dalších důkazů hodnotil jeho výpověď jako účelovou, vedenou snahou opatřit si alibi pro mimořádně závažné trestné jednání. Za významné považuje nálezací soud také závěry soudní znalkyně spočívající ve zjištění, že obžalovaný disponuje zřetelným nábojem agresivity. Vzhledem k převaze jeho direktivních postojů v rámci interpersonální komunikace (testově zjištěnému) tak lze předpokládat, že se agresivita bude uplatňovat zejména při snaze prosadit své vlastní požadavky. Soudní znalkyně rovněž uvedla, že je více než pravděpodobné, že se agresivita bude uplatňovat v situacích frustrace (strádání) a agrese (v nejrůznější podobě), což je obecně zákonitou odpovědí na frustraci. V této souvislosti lze konstatovat, že míra agrese nebude omezována prosociálním citěním, neboť obžalovaný je jedincem s asociálními rysy. Uvedené skutečnosti zjištěné soudní znalkyní pak, podle názoru nálezacího soudu, našly spolehlivě odraz v prokázaném trestněprávně významném jednání obžalovaného, a to ostatně nejen v nyní projednávané trestní věci, ale také v rámci trestního řízení, které bylo vedeno pro spáchání násilného trestného jednání obžalovaného v minulosti (viz rozsudek Okresního soudu v Břeclavi ze dne 15. 6. 2000 ve věci vedené pod sp. zn. 1 T 257/2000 – č. l. 620). Rovněž tehdy se obžalovaný dopustil opakovaně násilného trestného jednání, kdy pomocí nože dokonce dvakrát zaútočil na fyzické osoby se záměrem získat finanční prostředky. Z toho lze dovodit, že obžalovaný byl, jako v nyní projednávané trestní věci, ve stavu finanční nouze, z čehož byl frustrován. Pro následné závěry nálezacího soudu o druhu trestu a způsobu jeho výkonu byly podstatné i závěry soudní znalkyně o tom, že obžalovaný je asociálně formovanou osobností, nelze očekávat jeho další osobnostní vývoj, neboť ten bývá ukončován kolem 25 roku věku. Obžalovaný tuto hranici dávno překročil. V době, kdy se měl trestného jednání dopustit, mu bylo 51 let. Soudní znalkyně připustila, že k určitým osobnostním změnám může docházet i v důsledku korektivních zkušeností, avšak vliv životních zkušeností je vzhledem k Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

anamnéze obžalovaného nedostatečný. Radikálnější osobnostní změny u něj očekávat nelze. Prognóza jeho resocializace je z hlediska jeho osobnosti velmi málo příznivá. V závěru soudní znalkyně uvedla, že u obžalovaného sice nelze předpokládat vysokou míru přístupnosti psychotherapeutickému působení, ale současně ji nelze jednou provždy vyloučit. S případně zlepšující se přístupností psychotherapeutickému působení mohou být jeho doposud velmi špatné resocializační předpoklady mírně zlepšeny.

55. **Subjektivní stránka** kteréhokoliv trestného činu, tedy i skutkových podstat aplikovaných na trestné jednání obžalovaného v nyní projednávané trestní věci, v sobě zahrnuje znaky týkající se psychiky pachatele. Obligatorním znakem této subjektivní stránky je **zavinění**, které je nezbytné z hlediska trestní odpovědnosti fyzických osob. Zavínění je považováno za vnitřní psychický vztah pachatele k podstatným složkám trestného činu, zejména k jeho objektivní stránce a objektu. Zavínění v sobě zahrnuje složku intelektovou (vědění, vnímání pachatele) a složku volní (chtění nebo srozumění), či-li rozhodnutí pachatele jednat určitým způsobem se znalostí podstaty věci. Při hodnocení zavínění obžalovaného V.Š. vycházel nalézací soud nejen z výše citovaného znaleckého posudku, který se týkal jeho duševního stavu, ale také z rozhodujících důkazů provedených u hlavního líčení, kterými byly prokázány trestně právně významné formy jednání obžalovaného, jakožto znaku objektivní stránky každé skutkové podstaty. Je nesporné, že obžalovaný dobře znal hranice trestní odpovědnosti, když byl v minulosti soudně trestán, a to jak pro majetkovou, tak násilnou trestnou činnost. Nadto se jedná o skutečnosti obecně známé, které byl schopen rozeznat i díky svému intelektu, byť tento byl hodnocen v pásmu slabšího průměru. Nepochybně tedy věděl, že bez souhlasu oprávněného uživatele bytu nesmí do tohoto bytu vniknout, zejména pak za tímto účelem překonat uzavřené dveře. Stejně tak zcela nepochybně věděl, že pokud opakovaně zaútočí proti fyzické integritě jiné osoby dokonce nejen pomocí paličky na maso, kterou ji udeří do hlavy, ale opakovaně pomocí nože, kterým ji bodne do krku, může tuto osobu velmi jednoduše usmrtit. Rovněž obžalovaný věděl, že platební kartu může používat jen se souhlasem jejího majitele, resp. majitele účtu, který mu v takovém případě dobrovolně sdělí PIN kód, jedná-li se například o jeho souhlas s tím, aby obžalovaný peníze vybral nebo provedl transakci. Soudní znalkyně po svém psychiatrickém vyšetření zcela jednoznačně uvedla, že obžalovaný byl schopen rozpoznat protiprávnost takového jednání. Podle názoru nalézacího soudu také důkazy provedené u hlavního líčení jednoznačně svědčí o tom, že obžalovaný se celého trestného jednání, popsaného ve skutkové větě výroku rozsudku, dopustit chtěl. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že obžalovaný jednal promyšleně, aktivně a evidentně racionálně. Jeho jednání rozhodně nebylo dílem okamžitého afektu (zlomku sekundy), při němž by například, jak tomu bývá v některých případech obvyklé, nekontrolovaně bodl oběť nožem do těla a způsobil její smrt. Jednání obžalovaného bylo promyšlené od samého začátku, kdy sledoval denní režim poškozené, přesvědčil se, že již odešla ze zaměstnání, bez jejího souhlasu a vědomí vnikl do jejího bytu a zde ji zcela neočekávaně, po jejím vstupu do bytu, napadl tak, že ji udeřil do hlavy paličkou na maso, po dalších útocích při jejich vzájemném konfliktu ji udeřil opět do hlavy, a to neznámým předmětem. Následně za poškozenou vyběhl na dvůr. Také zde bylo jeho jednání opakované, cílené, směřující k tomu, aby získal od poškozené nejen její platební kartu, ale také, aby mu jakkoliv sdělila PIN, který mu následně měl umožnit vybrat peněžní prostředky z jejího účtu. Obžalovaný zde zasáhl poškozenou nožem nejméně pětkrát, o čemž svědčí závěry znaleckého posudku. Poté, opět cíleně a vědomě, vyměnil částečně své oblečení, zbavil se předmětů doličných a dokonce dvakrát se pomocí takto získané karty a PIN kódu pokusil peněžní prostředky vybrat. Je třeba zdůraznit, že útoky obžalovaného vůči tělesné integritě poškozené, zejména v druhé fázi před bytovým domem, byly vedeny do míst, kde se nachází životně důležité orgány. To bylo opět prokázáno znaleckým posudkem. Naplnění složky volní proto v případě všech tří skutkových podstat svědčí o tom, že se obžalovaný svého jednání dopustit chtěl. Nalézací soud proto ve všech třech případech jeho zavínění hodnotil jako **přímý úmysl podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku**.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

56. Nálezací soud se ztotožnil s obžalobou i v tom, že byly v případě zvláště závažného zločinu vraždy podle § 140 trestního zákoníku naplněny i znaky kvalifikované skutkové podstaty vyžadované v § 140 odst. 2 trestního zákoníku. Důkazy provedené u hlavního líčení svědčí o tom, že se obžalovaný útoku na poškozenou dopustil **po předchozím uvážení**. Jednoznačně to lze dovodit nejen z jeho chování a jednání, kdy ověřoval její odchod ze zaměstnání přímo na místě, ale také z toho, že vyčkával na příchod poškozené v jejím bytě, kde ji napadl pomocí předmětu-nejméně paličky na maso. Zcela promyšleně, když poškozená z bytu utekla, ji pronásledoval a před domem ji nejméně pětkrát napadl pomocí kuchyňského nože. Podle názoru nálezacího soudu tak obžalovaný naplnil formální znak citovaného zákonného ustanovení, kde jednal „po předchozím uvážení“, nikoliv pouze „s rozmyslem“. Obě formy, tj. usmrcení jiného (s rozmyslem nebo usmrcení jiného po předchozím uvážení), které jsou označovány jako tzv. premeditace v širším smyslu, nejsou zvláštním druhem úmyslu, ale z hlediska trestněprávní teorie jde o pojmy vymezující zvláštní kvalifikační okolnost v případech úmyslného usmrcení. Premeditace se primárně vztahuje k rozhodovací fázi volního jednání a lze ji charakterizovat jako uvážený myšlenkový proces pachatele, odlišný od afektu, kterým je naopak emocionální prudké hnutí mysli na základě určitého podnětu. Premeditace je vědomá psychická aktivita pachatele, při které se snaží vypořádat s různými možnostmi a variantami, jež vědomě porovnává a hodnotí z hlediska svého budoucího jednání, kdy podstatou a smyslem je volba mezi různými variantami a možnostmi spáchání trestného činu vraždy. Trestní zákoník upravuje tuto tzv. premeditaci v širším smyslu ve dvou formách, a to ve formě rozmyslu a ve formě předchozího uvážení. Rozmysl představuje méně intenzivní stupeň racionální kontroly pachatele nad svým jednáním směřujícím k úmyslnému usmrcení jiného než předchozí uvážení. Naopak u předchozího uvážení si pachatel předem, tj. před spácháním činu zváží rozhodující okolnosti provedení činu včetně zvolení místa a doby spáchání, použití zbraně či jiného prostředku vhodného k usmrcení jiného s cílem, aby došlo k úspěšnému provedení a co největšímu možnému vyloučení úspěšné obrany oběti. Obžalovaný prokazatelně svoje jednání naplánoval tak, že proběhne v bytě poškozené v době, kdy věděl a také ověřil, že poškozená odešla ze zaměstnání a za situace, kdy znal její denní režim, očekával, že v uvedenou dobu domů přijde. Zcela nepochybně si k útoku na poškozenou připravil první zbraň, kterou použil, a to paličku na maso. Za nahodilé nelze považovat ani následné použití kuchyňského nože, který obžalovaný záměrně v bytě odcizil bezprostředně předtím, než za prchající poškozenou po jejím úvodním napadení z bytu vyběhl. Podle názoru nálezacího soudu všechny rozhodné okolnosti případu svědčí o tom, že obžalovaný jednal nejen v přímém úmyslu, ale navíc nikoliv s rozmyslem, ale dokonce po předchozím uvážení, když jeho základním motivem bylo získat majetkový prospěch ve formě výběru peněžních prostředků prostřednictvím platební karty získané násilím a pohrůžkou usmrcení od poškozené, včetně tzv. PIN kódu. Formální znak kvalifikované skutkové podstaty § 140 odst. 2 trestního zákoníku, tj. spáchání činu „**po předchozím uvážení**“ pak byl beze zbytku naplněn.
57. Po zvážení všech rozhodných okolností případu nálezací soud uzavřel shodně s obžalobou, že na podkladě důkazů provedených u hlavního líčení bylo bezpečně a spolehlivě prokázáno, že obžalovaný V.Š. se dopustil trestného jednání tak, jak bylo popsáno v obžalobě, byť v dílčím rozsahu nálezací soud **popis skutkového děje** doplnil, resp. upřesnil. Trestné jednání obžalovaného soud také, v souladu s obžalobou, kvalifikoval jako přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, pokus zločinu vraždy podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 140 odst. 2, odst. 3 písm. j) trestního zákoníku a přečin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku.
58. Obžalovaný se trestného jednání dopustil za účinnosti novely trestního zákona v podobě tzv. trestního zákoníku, který preferuje formální pojetí trestného činu, korigovaného **zásadou subsidiarity trestní represe** (§ 12 odst. 2 trestního zákoníku). Není nejmenšího sporu o tom, že obžalovaný V. Š. jednal protiprávně, neboť porušil elementární hodnoty každé civilizované lidské společnosti, tj. především zaútočil nejen proti zdraví, ale zejména proti životu jiné osoby. Zvláště Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

zavrženíhodné je to, že přes svou výraznou fyzickou převahu jako muž zaútočil na ženu podstatně méně fyzicky disponovanou, starší, dokonce v jejím obydlí, kde jeho přítomnost nečekala, a naopak po právu předpokládala, že se zde bude cítit bezpečně. Nelze přehlédnout ani to, že krátce předtím mu poškozená nabídla nouzové přespání a s vysokou mírou pravděpodobnosti to byl právě obžalovaný, který jí zde finanční prostředky ve výši 3.600 Eur odcizil, když pro toto protiprávní jednání je aktuálně prověřován. Obžalovaný zaútočil na poškozenou zcela nečekaně a dokonce k zesílení svého útoku proti její tělesné integritě použil nejméně dvě zbraně, a to nejen paličku na maso, ale dokonce kuchyňský nůž s délkou ostří cca 13 cm, kterým jí způsobil nejméně dalších pět zranění. Všechny tyto skutečnosti, včetně následného jednání obžalovaného směřujícího k získání finančních prostředků z účtu poškozené za situace, kdy ona v důsledku těchto zranění, doslova bojovala o svůj život, je třeba považovat za mimořádně společensky nebezpečné. Není tedy nejmenších pochyb o tom, že celkové jednání obžalovaného V.Š. pro mimořádně vysoký stupeň společenské škodlivosti zcela vylučuje úvahy o jiné odpovědnosti než odpovědnosti trestněprávní.

D/ Důkazní návrhy

59. V závěru rozboru skutkových zjištění i aplikované právní kvalifikace nalézacích soud konstatuje, že shora rozebraný rozsah dokazování považoval za zcela dostačující pro ustálení skutkového děje do podoby uvedené ve výroku tohoto rozsudku. Své rozhodnutí, tedy výrok o vině i užití právní kvalifikaci, učinil soud bez jakýchkoliv pochybností, jak mu ukládá zákon.
60. V závěru dokazování u hlavního líčení **státní zástupce** jiné důkazní návrhy neučinil. **Obžalovaný** prostřednictvím svého obhájce pouze navrhl zpracování znaleckého posudku, který by se týkal duševního stavu poškozené Z.B.. Lze podotknout, že obžalovaný se v zásadě v průběhu trestního řízení snažil zpochybnit věrohodnost poškozené s poukazem na to, že má dlouhodobě problémy s nadměrným požíváním alkoholu. Takové skutečnosti však nebyly ani v náznaku prokázány, když její zaměstnavatel ani osoby z jejího okolí zneužívání alkoholu poškozenou nezaznamenali. Pracovní i sociální zařazení poškozené je zcela standardní. T potvrzují zprávy jejího posledního zaměstnavatele firmy XXXXX (č. l. 469, 477, 484) a ostatně i D.H., vlastník bytu, v němž poškozená žila. Kromě toho, a to je podle názoru nalézacího soudu zcela stěžejní pro odmítnutí důkazního návrhu, výpověď poškozené prokazatelně korespondovala s dalšími shora rozebranými důkazy, s nimiž vytvořila ucelený řetězec důkazů, skýtající podklad pro výrok o vině. Nalézací soud tedy nerozhodoval za důkazní situace, kdy by proti sobě stála pouze výpověď obžalovaného a výpověď poškozené, jako jediné důkazy. Vedle toho soud podrobil důslednému hodnocení i samotnou výpověď poškozené, což je rozvedeno shora. Důkazní návrh na zpracování znaleckého posudku, který by se týkal duševního stavu poškozené, nepovažoval soud za důvodný a v plném rozsahu jej zamítl.

E/ Výrok o trestu a ochranném opatření

61. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlédl soud především k povaze a závažnosti spáchaných trestných činů, k osobním, rodinným, majetkovým poměrům obžalovaného, jeho dosavadním způsobu života i možností jeho nápravy, jak mu ukládá ustanovení § 39 trestního zákoníku. Soud vzal v úvahu skutečnost, že obžalovaný V. Š. je zletilý, svéprávný, dokonce vyučen v oboru, a přesto, jak sám potvrdil, dlouhodobě nikde řádně nepracoval, když údajně živnostenské oprávnění měla jeho manželka a on u ní pracoval brigádně. O jeho asociálním způsobu života však svědčí i jím samotným potvrzené dluhy na zdravotním a sociálním pojištění. **Opisem evidence přestupků** (č. l. 580) bylo prokázáno, že v místě bydliště se obžalovaný v posledních letech protiprávního jednání méně závažného charakteru nedopouštěl. Žádné informace o evidovaných přestupcích v rejstříku zaznamenány nejsou. Po dobu trestního řízení je obžalovaný ve vazbě. **Zprávou věznice Brno-Bohunice** (č. l. 582) bylo prokázáno, že obžalovaný V. Š. je ve vazební věznici umístěn od 13. 8.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

2023. Jeho chování je po dobu výkonu vazby vždy v souladu se zákonem, když mu nebyl udělen žádný kázeňský trest a nebyl řešen ani výchovným pohovorem. Chování obžalovaného po dobu výkonu vazby lze hodnotit jako dobré. Obžalovaný se chová především k příslušníkům a zaměstnancům věznice slušně a vždy s respektem k jejich autoritě. Jeho chování ke spoluvězňům je kamarádské a bezkonfliktní. Obžalovaný rovněž dodržuje zásady hygieny, pořádku v osobních věcech i na cele na požadované úrovni. Podle možností se rovněž účastní kulturních a sportovních aktivit.

62. Skutečnosti, které také zásadně ovlivnily konkrétní výměru trestu, byly prokázány **Opisem rejstříku trestů** (č. l. 576) a také obsahem přílohových spisů, resp. rozhodnutí o předchozím odsouzení obžalovaného. Bylo prokázáno, že V. Š. má dosud devět záznamů v rejstříku trestů, když v jednom případě mu byl uložen trest souhrnný a lze tedy na něj nahlížet jako na pachatele osmkrát soudně trestaného. V prvních třech případech byl V. Š. odsouzen v letech 1997-1999 za majetkovou trestnou činnost menšího stupně společenské závažnosti, kdy mu byly uloženy nepodmíněné tresty odnětí svobody, a to v trvání jednoho roku, šesti měsíců a dvou let. Poslední z těchto trestů vykonal 30. 4. 1999 (viz odsouzení v trestních věcech Okresního soudu v Břeclavi sp. zn. 1T 86/1992, 1T 156/1994, 1T 17/1997). Za závažné a ve své podstatě velmi úzce související s nyní projednávanou trestnou činností však považuje nalézací soud jeho odsouzení vyslovené rozsudkem **Okresního soudu v Břeclavi ze dne 15. 6. 2020, č. j. 1 T 257/2000-126** ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 4. 9. 2000, sp. zn. 8 To 282/2000 (č. l. 620 a 625). V. Š. byl uznán vinným ze spáchání trestného činu loupeže podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se dopustil, ve dnech 6. 3. 2000 a 7. 3. 2000, vždy za použití nože a vždy vůči zaměstnanci prodejny, od něhož požadoval finanční prostředky. V prvním případě prodavače M.K. přiložil kuchyňský nůž s délkou čepele asi 7 cm na krk, vyhrožoval jí, že pokud bude křičet, propíchne jí hrdlo a dalším podrobně popsáním jednáním ji přinutil k vydání částky 2.400 Kč. Následující den požadoval vydání finanční hotovosti po prodáváči J.S., kterého nejen rukou chytil pod krkem za hrdlo, ale také mu přiložil ke krku opět kuchyňský nůž s délkou čepele asi 7 cm a vyhrožoval mu, aby měl rozum, jinak že ho podřízne. Takto ho donutil k vydání finanční hotovosti ve výši 13.761 Kč. Za to mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 5 let se zařazením do věznice s ostrahou. Ačkoliv, jak vyplývá z opisu rejstříku trestů (č. l. 576b), byl V. Š. z výkonu tohoto trestu nejdříve podmíněně propuštěn, v konečném důsledku byl zbytek trestu nařízen. Obžalovaný trest vykonal dne 17. 12. 2008. V dalších případech se dopouštěl opět méně závažné trestné činnosti, když za trestný čin krádeže mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 1,5 roku nepodmíněně, který vykonal 16. 3. 2008 (odsouzení ad 5./ ve věci **Okresního soudu v Břeclavi sp. zn. 2 T 287/2006, rozsudek č. 1. 603**). V případě opakovaně páchaných trestných činů zanedbání povinné výživy mu byl v jednom případě (ad 6./ odsouzení **Okresního soudu v Břeclavi sp. zn. 21T 197/2012, rozsudek č. 1. 595**) uložen trest odnětí svobody s podmíněným odkladem, když ve zkušební lhůtě se dne 7. 3. 2017 odsouzený osvědčil. Zde mu svědčí fikce zahlazení. Za obdobný trestný čin dle § 196 odst. 1 trestního zákoníku byl V. Š. odsouzen také v posledním případě (ad 9./ trestní věc **Okresního soudu v Břeclavi sp. zn. 21 T 119/2015, rozsudek č. 1. 597**). Trest odnětí svobody v trvání devíti měsíců se zařazení do věznice s ostrahou vykonal dne 10. 5. 2017. Zbylé dva záznamy v rejstříku trestů (ad 7./, ad 8./ trestní věci **Okresního soudu v Břeclavi sp. zn. 1 T 29/2014 a 2 T 35/2014, rozsudky č. 1. 588, 616-618**) vedly k uložení souhrnného trestu odnětí svobody v trvání 12 měsíců, nejdříve podmíněně odloženého, avšak následně přeměněného v nepodmíněný trest odnětí svobody se zařazením do věznice s ostrahou. Tento trest odsouzený vykonal dne 10. 5. 2018. Pouhým propočtem lze zjistit, že do doby spáchání nyní projednávaného trestného jednání, kdy měl obžalovaný 51 let, strávil necelých 12 let ve výkonu nepodmíněných trestů odnětí svobody (pozn. soudu přesně 11 let a 9 měsíců).

63. Předchozí odsouzení hodnotil nalézací soud ve smyslu ustanovení § 42 písm. g) trestního zákoníku jako **přítěžující okolnost**. Výjimku pochopitelně tvoří odsouzení uvedené pod bodem 6./ popisu rejstříku trestů z rozsudku Okresního soudu v Břeclavi ve věci sp. zn. 21 T 197/2012, kdy se odsouzený ve zkušební době podmíněného odkladu výkonu trestu odnětí svobody osvědčil, a proto mu svědčí fikce zahlázení. Vedle toho považoval soud za přítěžující okolnost ve smyslu ustanovení § 42 písm. n) trestního zákoníku pochopitelně i skutečnost, že obžalovaný spáchal více trestných činů (podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. j) trestního zákoníku, § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku a § 234 odst. 1 trestního zákoníku. Jiné přítěžující okolnosti shledány nebyly, neboť našly zpravidla odraz v naplnění formálních znaků kvalifikované skutkové podstaty příslušného trestného činu, čímž nalézací soud míní spáchání trestného činu s rozmyslem nebo po předchozím uvážení (§ 42 písm. a) trestního zákoníku, § 42 písm. b) trestního zákoníku). Nalézací soud nepřiznal obžalovanému žádnou **polehčující okolnost** ve smyslu ustanovení § 41 trestního zákoníku. Obžalovaný se k trestnému jednání nedoznal, trestné trestných činů nelitoval, neposkytl poškozené Z. B. a ostatně ani zdravotní pojišťovně, byť v minimálním rozsahu, nějaké odškodnění, ani svoje trestné jednání neoznámil. Nejen tyto jinak obvyklé, ale ani jiné polehčující okolnosti shledány nebyly.
64. V trestném jednání obžalovaného V.Š. bylo shledáno naplnění znaků tří trestných činů. Trest mu proto byl v souladu s ustanovením § 43 odst. 1 trestního zákoníku uložen jako **trest úhrnný**, tedy za všechny tři trestné činy. Podle citovaného zákonného ustanovení, totiž odsuzuje-li soud pachatele za dva nebo více trestných činů, uloží mu úhrnný trest podle toho ustanovení, které se vztahuje na trestný čin z nich nejprísněji trestný. V konkrétním případě nezpochybnitelně nejprísnější trestní sazbou bylo ustanovení § 140 odst. 3 trestního zákoníku, které umožňuje uložit pachateli pouze trest odnětí svobody, a to v trvání 15-20 let, nebo trest výjimečný. Pro uložení trestu výjimečného nebyly shledány zákonné podmínky. Nalézací soud proto o konkrétní výměře trestu rozhodoval v intencích zákonné trestní sazby 15-20 let a zohlednil nejen mimořádně vysoký stupeň společenské škodlivosti trestného jednání obžalovaného, veškeré polehčující, přítěžující okolnosti, ale i osobní profil obžalovaného. Právě v této souvislosti vzal soud v úvahu především výsledky znaleckého zkoumání duševního stavu obžalovaného, a to nejen z hlediska psychiatrického, ale i z hlediska psychologického, které jsou rozebrány shora. Soudní znalkyně po vyšetření obžalovaného došla k závěru, že jeho resocializace vzhledem k věku, dosavadnímu způsobu života, intelektu a všem dalším rozhodným skutečnostem sice není vyloučena, avšak prognóza resocializace je velmi málo příznivá. U obžalovaného nelze předpokládat vysokou míru přístupnosti psychotherapeutickému působení, byť to nelze jednou provždy vyloučit. Nalézací soud znovu upozorňuje na znalecké závěry, kdy obžalovaný sice netrpí žádnou duševní chorobou nebo poruchou, avšak je asociálně formovanou osobností a disponuje zřetelným nábojem agresivity, která se uplatňuje zejména při snaze prosadit své vlastní požadavky. To se ostatně projevilo v charakteru jednání obžalovaného, jehož výsledkem bylo toto trestní řízení. Po zvážení všech rozhodných okolností případu, uložil soud obžalovanému V.Š. **nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 18 let**, tedy mírně nad polovinou zákonné trestní sazby (17,5 roku). Tento trest lze vnímat sice jako trest přísný, nikoliv však jako nepřiměřený charakteru, způsobenému následku a také hrozícímu následku trestného jednání obžalovaného, jakož i jeho osobnímu profilu. Konkrétní výměra trestu je odůvodněna i zájmem společnosti na ochraně osob a majetku před obdobným mimořádně závažným jednáním obžalovaného, jehož perspektiva resocializace je fakticky minimální. Ze zákona byl obžalovaný V.Š. pro výkon tohoto trestu podle § 56 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku zařazen **do věznic se zvýšenou ostrahou**. Trest mu totiž byl uložen za zvlášť závažný zločin uvedený v § 14 odst. 3 trestního zákoníku, a to dokonce ve výměře vyšší než 8 let. Nalézací soud neshledal žádné mimořádné okolnosti případu nebo výrazně nižší povahu narušení obžalovaného než takovou, jejímž výsledkem bylo projednávané trestné jednání, pro které by měl využít dobrodiní zákona a podle § 56 odst. 3 trestního zákoníku zařadit obžalovaného do věznic s mírnějším režimem.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

65. Podle § 101 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku bylo dále vysloveno **ochranné opatření** – zabránění věci, a to 1 ks kuchyňského nože s černou stěrkou a délkou čepele cca 13 cm. Tento nůž byl před spácháním trestného činu ve vlastnictví poškozené Z.B., která však byla tímto nožem brutálně, téměř smrtelně, napadena. Sama prohlásila, že nežádá, aby jí tento nůž byl vrácen, když ostatně takové vrácení by, jak namítl státní zástupce, bylo možno považovat za neetické.

F/ Výrok o náhradě škody

66. V rámci adhezního řízení, které je součástí trestního řízení, rozhodoval soud i o nároku na náhradu škody poškozených subjektů, kteří se včas a řádně připojili. Před zahájením dokazování u hlavního líčení uplatnila svůj nárok na náhradu škody ve výši 103.635 Kč **Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky**. Jednalo se o včas a řádně uplatněný nárok na náhradu škody ve smyslu ustanovení § 43 odst. 1, odst. 3 trestního řádu. Poškozený subjekt svůj nárok na náhradu škody řádně doložil, a to rozpisem nákladů na ambulantní péči ve výši 53.989,15 Kč, na hospitalizační péči ve výši 43.956,79 Kč, na dopravu ve výši 5.643,02 Kč a na léky na receptech ve výši 46,50 Kč. V podrobnostech jsou jednotlivé položkové rozpočty specifikovány ve **Vyúčtování zdravotní péče** poskytnuté poškozené Z. B. (č. l. 521-535). Nárok tohoto poškozeného subjektu byl uznán oprávněným, co do důvodu, i co do výše. Z hlediska hmotné právního má rozhodnutí soudu o přiznaném nároku na náhradu škody oporu v ustanovení § 2910 občanského zákoníku jako zákona č. 89/2012 Sb. účinného od 1. 1. 2014. Podle citovaného zákonného ustanovení škůdce, který svým vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem a zasáhne do absolutního práva poškozeného, hradí poškozenému, co tím způsobil. Způsob a rozsah náhrady škody je pak upraven zejména v ustanovení § 2951 občanského zákoníku, podle něhož se škoda nahrazuje uvedením do předešlého stavu a není-li to dobře možné, anebo žádá-li to poškozený, hradí se škoda v penězích. Nálezací soud proto uložil obžalovanému podle § 228 odst. 1 jedna trestního řádu povinnost zaplatit poškozenému subjektu Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, regionální pobočka Brno, pobočka pro Jihomoravský kraj a kraj Vysočina, IČO: 41 19 75 18, Brno, Benešova 10, majetkovou škodu ve výši 103.635 Kč, neboť uplatněný nárok shledal oprávněným, co do důvodu, i co do výše.
67. **Poškozená Z.B.**, i přes opakované poučení v přípravném řízení a před zahájením hlavního líčení pouze uvedla, že se připojuje s částkou 7.000 Kč za poranění těla a psychickou újmu (č. l. 502). Jedná se o včas řádně uplatněný nárok, tj. před zahájením dokazování u hlavního líčení s vyčíslením částky, jejíž úhrady se poškozený domáhá, včetně uvedení důvodu, pro kterou žádá, aby tato částka mu byla přiznána. Nálezací soud však nemohl poškozené tento, byť na pohled zcela minimální, nárok na náhradu zřejmě materiální nebo imateriální újmy přiznat, neboť nebyl v podrobnostech specifikován a doložen relevantními důkazy. Soud není oprávněn v rámci trestního řízení včas a řádně neuplatněný nárok zamítnout. Postupem podle § 229 odst. 1 trestního řádu proto odkázal poškozenou Z. B. s uplatněným nárokem na náhradu materiální škody i nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť další dokazování by překročilo rámec adhezního řízení. Důvodně lze přepokládat, že v rámci občanského řízení může být poškozená úspěšná, a to s částkou podstatně vyšší.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

Osoba, oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být v zákonné lhůtě, případně v další lhůtě určené předsedou senátu, odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení které mu předcházelo vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného (§ 249 odst. 1, odst. 2 tr. ř.).

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání (§ 253 odst. 3 tr. ř.).

Brno 12. 6. 2024

JUDr. Jaroslava Bartošová v. r.
předsedkyně senátu